

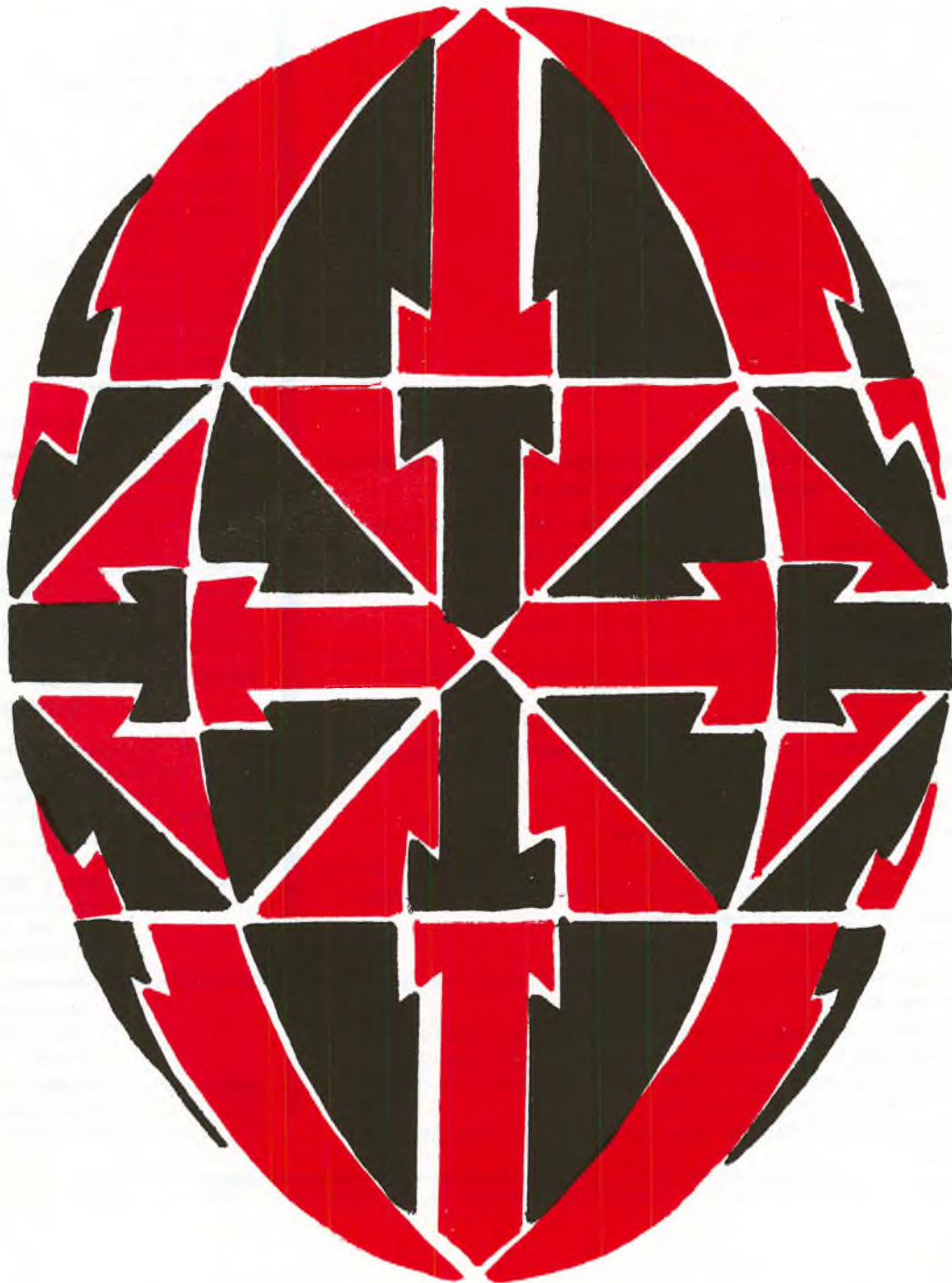
КВІТЕНЬ Ч. 4

APRIL No. 4 1977

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

P. XXXIV Ч. 4

КВІТЕНЬ

APRIL No. 4 Vol. XXXIV

Христос Воскрес!	1
С. Русова: Легенда	1
Наша обкладинка	2
Великодня виставка і програма в Українському Музеї	3
Х. Навроцька: З туги по ріднім краю	4
Ювілейний дар. Дари для Музею	6
Л.Б. При розбудові народної освіти	7
У.Л. Одинадцять тридцять (потрійний ювілей В. Перяславцев)	8
Тільки між нами і телефоном. Л. Калинович	12
Листування (народне мистецтво)	12
У.Л. 25 літ на педагогічній ниві (А. Книш)	13
Молода муза. О. Шевчук: Враження з Валю Преси	14
Подумайте відгадайте	14
Що читати.	15
Вісті з Централі	16
СФУЖО	17
Our Life	19
Спонзори студентів К. Росола	22
Вишивка. Подушка з мотивом "фасульки"	23
Харчування. Л. Гриць	24
Хроніка Округ. Північний Н.Й. Південний Н.Й.	25
Посмертні згадки	33
Нашим малцям	34
Замість квітів. Річні збори	36
Календарець СУА	обкл.

Головна Управа СУА і Адміністрація Нашого Життя

108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003
тел. (212) 533-4646

Our Life Editor Ulana Llubovych
тел. (212) 674-5508

Український Музей

203 Second Ave., New York, N.Y. tel (212) 228-0110

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня.

Редактор — Уляна Любович

Редакційна Колегія: Марія Барагура, Лідія Бурачинська, Любов Волинець, Наталія Іщук, Світлана Луцька, Олександра Різник, Марта Тарнавська.

Our Life — Марта Бачинська

"Розвага — забава" ред. Віра Андрушків.

Мовна редакція — Наталя Ливицька-Холодна.

Передплата в США і Канаді: річна...\$9.00 піврічна ...\$ 5.00

Річна передплата: в Англії...2 1/2 ф. ст., в Австралії ... 5 а. д. у Франції...

20 фр., в Німеччині...20 н. м., в Белгії...250 б. фр.

Поодинокі число 1.00 дол.

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. Monthly publication except August.

Subscription in the United States of America \$9.00 per year, half year \$5.00; in Canada \$9.00 per year, half year \$5.00; in England 2½ pound sterling per year; in Australia 5 Austr. dollars per year; in France 20 fr. per year; in Germany 20 d. m. per year; in Belgium 250 b. fr. per year.

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices".

Printed in U.S.A. by Computoprint Corporation, 335 Clifton Ave., Clifton, N.J., 07011

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ЕКЗЕКУТИВА:

Іванна Рожанковська	— голова
Олександра Різник	— заступниця голови
Любослава Шандра	— заступниця голови
Христина Навроцька	— заступниця голови
Ольга Ставнича	— заступниця голови
Евфрозина Мартинець	— протоколярна секретарка
Марія Савчак	— кореспонден- ційна секретарка
Ірина Комар	— касирка
Поля Книш	— фінансова секретарка

РЕФЕРЕНТУРИ:

Ірина Кіндрачук	— організаційна
Ірина Лончина	— виховна
Даня Дикий	— виховна
Люба Волинець	— культ.-освітна
Каміля Смородська	— зв'язків
Теодозія Савицька	— сусп. опіка
Дора Рак	— пресова
	— статутова

ВІЛЬНІ ЧЛЕНИ

Орися Зінич
Анастасія Вокер

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

Ольга Муссаковська	— голова
Ірина Качанівська	— член
Надія Попель	— член
Наталія Лопатинська	— заступниця
Олена Шиприкєвич	— заступниця

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ СУА

Марія Фаріон	— Огайо
Марія Юзефович	— Чікаго
Наталія Даниленко	— Філадельфія
Ольга Гнатейко	— Нью Джерзі
Рома Дигдало	— Дітройт
Олександра Кіршак	— Нью-Йорк
Іванна Мартинець	— Північний Нью-Йорк
Лідія Фіцалович	— Нова Англія
Теодозія Кушнір	— Південний Нью-Йорк

ПРЕДСТАВНИЦТВА

"НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ: Myroslawa Rudenska

245 Wigman Rd. Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
Notting Hill Gate, London W.2

АВСТРАЛІЯ: "Library & Book Supply"

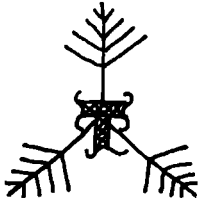
16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ: Daria Melnykovich

c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2,
France

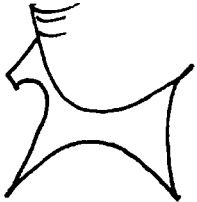
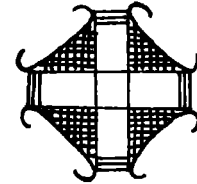
НІМЕЧЧИНА: Ukrainischer Frauenverband

Haus der Begegnung
8 München 5, Rumfordstr. 21

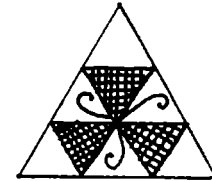
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З нагоди Воскресіння Христового пересилаємо наші найкращі побажання всім членкам об'єднанням у нашій організації та їхнім родинам, проводам організаційних одиниць, Окружним Управам та Управам Відділів.

Наші думки, щирі та сердечні, линуть за океан до всіх земляків розкинутих по світі, а передусім до тих, які хоч на рідній, але не своїй землі святкують празник Воскресіння Господнього тайкома під загрозою кари за ті святкування.

Хай Воскреслий Христос дасть їм сили і витривалости, хай дозволить діждатися воскресіння Батьківщини.

Головна Управа Союзу Українок Америки.

ЛЕГЕНДА

Кожного року впродовж тисячоліть, у темну весняну ніч, мільйони людей згадують темний вбогий сад на Палестинській землі, в саду льох — у ньому змучене тіло Великого Вчителя Правди і Любови. До цього льоху вночі поспішає жінка. Хоче ще раз на самоті глянути на дорогі риси навіки замілого обличчя та востаннє запахним олієм натерти покалічене тіло. Темна ніч розступається перед нею, край неба світліє. Заспівала перша пташка. Жінка приспішила кроку. Вона входить у сад, що скинув із себе темний плащ ночі. Ось і склепіння, де вона вчора так гірко ридала. Що це — камінь відвалений?

Його немає!

Значить Він живий, Він воскрес!

Молода жінка оглядається. Сад вже наче ожив. Високі кипариси тихо хитають темними гілками, а вершки їх уже позолочені першим промінням сонця, квітки ярко запахло, пташки говорять щось радісними трелями. Молода жінка здригнулася. Сама неначе збудилася разом із природою й закричала: Він воскрес!

І за нею, за Марією Магдалиною повторило безліч людей: Христос воскрес! Він живий. Він не може вмерти!

Хто це? Вічно живий, всесильний?

Ідеал. Для Марії Магдалини воплотився в слово Великого Вчителя, для вбогої французької пастушки в дорогу їй Батьківщину, для Шарлотти Корде в Революції, а для Лесі Українки в вільній незалежній Україні. Служення йому сміле й безкомпромісове.

Марія Магдалина сміло й радісно проголосила світові новину. Відтоді на нас, жінках лежить обов'язок зміцнити в усіх поколіннях пошану до ідеалу та закликати до служення йому.

Тому горе тим, що про це забувають! Горе тим, що кладуть собі метою землі блага!

"Нова Хата" ч. 8. 15 квітня 1938

Софія Русова

Наша обкладинка: Писанка "Заступці". Херсонщина.

Our Cover: Pysanka "Spades" from Kherson Region.

Писанка "Безконечник". Волинь
Pysanka "Endless line" from Volyn Region.

Писанка "Безконечник". Полтавщина
Pysanka "Endless line" from Poltava Region.

Писанка "Чорне море". Херсонщина.
Pysanka "Black Sea" from Kherson Region.

НАША ОБКЛАДИНКА

На нашій обкладинці писанка з Херсонщини, якої орнамент зветься "Заступці" (тобто лопата). І справді, відповідно складені заступці творять хрест. У тексті числа знайдете писанки з різних околиць України. Вони мають вишуканої краси орнаменти, а теж цікаві назви, як ось "Сусідки" з Пряшівщини (на сторінці для малят), "Дубовий лист" із Запоріжжя, "Чорне море" з Херсонщини, "Циганські дороги" із Східного Поділля, а дві писанки з Волині й Полтавщини мають назву "Безконечник". Орнамент "Безконечник", у вигляді хвилеподібної смуги, дуже поширений у писанках Гуцульщини й Буковини, переважає в писанках Поділля, Волині, Херсонщини, а на Полтавщині й Поділлі виступає у видовженій формі та переплетений так, що перетворюється у своєрідний лабіринт. Давні трипільські розкопки вказують на те, що цей орнамент був розповсюджений на тих землях далеко раніше, ніж у старовинній Греції, де виступає як меандр. Ми взяли цей елемент орнаментів писанки як приклад, але він не одинокий, що повторюється в різних видах у різних частинах України. Назвемо тут тільки деякі, як ось зображення жінки-праматері, що, хоч у дуже узагальненій формі, виступає під назвою "Княгині" чи "Богині" і було, мабуть, зображенням богині-берегині. Повторяються теж знаки сонця, зір та інших символічних знаків, яким приписувано магічне зна-

Усім нашим читачам, передплатникам та приятелям шлемо наші щирі бажання та вітаємо щиро у цей радісний день.

Христос Воскрес!

Воістину Воскрес!

Редакція і Адміністрація "Нашого Життя"

чення. Але далеко поза рамами цього допису обговорення всіх таємниць орнаменту писанки, техніки виконання, магічних властивостей, церемоніялу зв'язаного з писанкою, тощо. Писанки з означенням областей, з яких походять, знайдемо на марках, які видала "Пластова пошта". Український Музей дістав їх для своєї крамнички.

Писанки з такими й іншими орнаментами можна оглянути на Великодній виставці в Українському Музеї.

Виставка охоплює, крім писанок, теж традиційне печиво (світлини помістимо в наступному числі "НЖ") від пасок почерез усякі хліби аж до короваїв. Притягнула ця виставка та й зв'язана з нею програма незвичайну кількість відвідувачів, у тому теж чужинців. Про цілу Великодню програму писала не тільки українська, але й американська преса, починаючи від "Нью-Йорк Таймс"-у. Фрагмент писанок показували в телевізії.

Про техніку писання писанок та значення, генезу й розвиток символів в українській програмі говорила Лідія Бурачинська, ілюструючи доповідь прозорками. Ті прецікаві відомості по-староємо подали на сторінках "Нашого Життя" не конечно у зв'язку з Ве-

ликодними святами. Тут хочемо тільки звернути увагу на незвичайне багатство і красу орнаментів як у їх формі, так і в кольорах. Приходить на думку, що найбільш знані нам це гуцульські писанки, які відзначаються прецизійними, дбайливо виконаними дрібними зображеннями, веселими старанно згармонізованими кольорами. Але можливо, що, задивлені в них, ми по-мачушиному ставимося до писанок з інших околиць України. Виставка в Українському Музеї, яка згуртувала велике число писанок з різних околиць, дає перегляд широкого вахляра й багатства писанчарського мистецтва.

Під час показів та в доповідях підкреслено традиційність символів в орнаментах писанок, які від соток, а то й тисяч літ передавано з покоління в покоління. Писанки писали не тільки українці, тому такі покази важливі, бо вони показують і вияснюють своїм, а передусім чужинцям, як і чим відрізняються українські писанки, щоб їм не приписували чужих імен, не називали їх російськими чи польськими. Українська писанка, наче наша візитна картка, іде в світ у всій своїй красі і несе із собою назву своєї батьківщини України.

Писанка "Циганські дороги". Східне Поділля
Pysanka "Gypsy roads" from Eastern Podillia Region.

Писанка "Дубовий лист". Запоріжжя
Pysanka "Oak Leaf" from Zaporizhzhia Region.

Писанка "Зозуля". Центральна Галичина.
Pysanka "Cuckoo" from Central Halychyna Region.

ВЕЛИКОДНЯ ВИСТАВКА І ПРОГРАМА В УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЇ

25 березня Український Музей відкрив нову виставку, присвячену писанці та обрядовому печиву.

Виставку попередила програма для дітей, яку підготовляли Ольга Ставнича та Таня Бутович. Ця програма включала ляльковий театр 83-го Відділу СУА в Нью Йорку під проводом Олі Гаєцької, фільм Славка Новицького "Писанка" та показ писання писанок.

Тиждень після дитячої програми відбулася перша частина програми для дорослих — англomовна. Підготували її працівники музею: директор — Марія Шуст та Ірина Волосянська. Програма охоплювала показ писання писанок, фільми про писанку Славка Новицького та Марка Перейми, доповіді з прозірками Ярослави Сурмач-Міллс та Люби Волинець.

Програма ця переросла сподівання а то й можливості музею. Після короткої статті, яку помістив Нью-Йорк Таймс, та статей в іншій нью-йоркській пресі, почали сотнями зголошуватися американці. З кінцем першого дня зголошень усі місця на всі програми були заповнені, так що довелося виключити телефон, бо ніяково було відмовляти.

В перших трьох днях після відкриття виставки музей відвідало приблизно 900 осіб, в більшості американців. Такого наступу на музей ніхто не передбачав. Така подія, безсумнівно, додала всім працівникам музею ентузіазму та заохоти до їхньої, часто невдячної праці.

Таку надзвичайну популярність виставки та програм можна пояснити загальною спрямованістю (тренд) в сучасному західному світі. Це туга за

більш природнім оточенням, спроби повороту до джерел культури. При такій тенденції Український Музей має великий потенціал, при тому важливе завдання поширювати українську культуру, як і серед чужинців так поміж українським громадянством. Виконання цієї важливої функції музею залежить не лише від працівників музею, але у великій мірі від активної участі українського суспільства в житті музею.

Зворушливим прикладом такої партиципації є теперішня великодня програма. Вдалося її влаштувати завдяки добрій волі осіб, які виготовили чудове печиво та писанки на музейний конкурс, які виставили писанки з своїх приватних колекцій, а теж завдяки тим усім, хто вклав свій час і працю при підготовленні виховних програм.

Тут же від імені Управи та працівників Музею хочу зложити сердечну подяку усім, які помогли в реалізації Великодньої виставки та програми.

Окремо подаю списки тих осіб та інформацію про те чим вони спричинилися до успіху програми Українського Музею. А саме:

Марія Голод, Ярослава Сурмач-Міллс, проф. Дам'ян Горняткевич та Ярослав Єлиїв, ЛУКЖ Канада — виставили свої колекції писанок.

Ярослав Єлиїв привіз збірки писанок, свої, Марії Голод та ЛУКЖ з Канади до Нью Йорку, та упорядкував усі писанки після областей України.

Ірина Руснак, Микола Муліцький та Відділи СУА з Філадельфії подарували писанки до музейної збірки.

З ТУГИ ПО РІДНІМ КРАЮ

Який ми гріх вчинили проти Духа,
що він зламав свій заповіт великий
той, взятий з бою волі заповіт?
Так доверши ж до краю тую зраду,
розбий, розсій нас геть по цілім світі,
ачей туга по ріднім краю
навчить нас, де і як його шукати.
Тоді покаже батько своєму сину
на срібне марево у далині
і скаже: "Он, земля твого народу!"....
.....
І може дасться заповіт новий,
І Дух нові напише нам скрижалі

Леся Українка 1904 р.

У своїй "Книзі спостережень" (Торонто 1962 р.) Євген Маланюк так пише про цю поезію, якої закінчення вгорі: "Ця недрукована поезія Лесі Українки такої страшної сили вислову, такої пророчої далекосягlosti, що справді, віддавна вже наша поезія не видала такого твору і, одночасно, твору такої клясичної довершеності, як цей. Це справді якесь посмертне, з того світу, посланіє поетки до людей і поколінь нашої доби".

І справді розсіяв, розкинув нас Бог по цілім світі. Чи взяли ми зі собою Духа нашого народу? Так, взяли! Дрижали, щоби задержати Його. Тут він жеврів — там пропадав, але попав туди, де підняли

Христя Навроцька —
заступниця голови СУА

Khrystyna Nawrotska —
Vice President of UNWLA

Його. Були такі, яким просвічував дорогу та провадив до задержання дорогої нам спадщини — нашої культури. Нелегко було згуртувати залишки скарбів нашого народнього мистецтва, які щасливо попали туди, де ними дорожили.

Жінки, які мабуть більше тужили за всім рідним, закупили та перевезли до Америки невелику збірку народнього мистецтва. Це Управа СУА, яка довгі літа

турбувалася за цю збірку, доповняла її та врешті примістила її у власному домі та створила Український Музей. Ця саме "туга по ріднім краю" спонукувала і спонукує Союз Українок боротися з усіма

Галина Бадуляк, Христіна Бринчак, Анна Василяшук, Ольга Василик, Люба Гошко, Ірина Гошовська, Ірина Кметик, Марія Мазур, Параскевія Олексюк, Ляріса Цісарук і Галя Яцишин надіслали писанки на конкурс.

Марія Абрамюк, Анна Василяшук, Софія Данилович, Марія Галій, Марія Дрогомирецька, Лукерія Романівна Дяченко, Ірина Кашубинська, Іванна Клим, Ярослава Кукіль, Таїса Махлай, Олеся Парохвяк, Лідія Олексюк, Анна Полішук, Христіна Попович, Марія Савчак, Стефа Сікора, Ірина Ткачук, Марія Хитра, Анна Цьокан-Літинська, Софія Шуган і

Христіна Ярмоленко надіслали печиво на музейний конкурс.

Оля Ставнича та Таня Бутович — підготували виховну (едукційну) програму для дітей.

Люба Волинець і Ярослава Сурма-Мілкс перевели англійську програму для дорослих.

Лідія Бурачинська, Оксана Генгалю та Оксана Соловей вели програму для дорослих українською мовою.

Леся Дума, Оксана Куровицька, Леонтина Гошовська, Ірина Гошовська та Марта Яцушко вели покази писання писанок.

83-ий Відділ СУА виступив з ляльковим театром, який веде Оля Гаєцька.

Софія і Тит Геврики, Зенон Фещак, Таня Кравців, Маркіян Титла і Андрій Сагатий, співпрацювали при оформленні виставки, каталогу тощо.

Анна Баран, Наталія Валько, Дарія Костів та Ольга Трачук помагали при влаштуванні виставки.

За пресові інформації та рекламу була відповідальна Наталія Хитра-Рибак, а співпрацювали з нею Оксана і Дарія Байко, Марія Анна Кадилік, Мотря

Показ писання писанок у Великодній програмі Українського Музею

Workshop in Easter Egg painting at The Ukrainian Museum.

труднощами, щоби заховати та побільшити цю збірку народніх скарбів.

З вірою у піддержку в членстві та громаді СУА піднявся великого завдання. Але тільки у частини одних і других є зрозуміння. Чомусь наша суспільність піддержує радше одноразові прояви патріотизму як демонстрації з транспарентами, але брак послідовного змагання до вдержання та передання цінностей народу молодшому поколінню.

Певно, що спонтанні виступи в обороні в'язнів-мучеників є конечні, але чи не радів би теж Валентин Мороз, якби ми здійснили його мрію та продовжували "хроніку опору".

Опору, проти чого? Опору — проти збайдужіння у нас самих. Що з цього, що СУА відкрив Український Музей, але чи ми самі, як громада, оцінюємо як слід цю подію? Чи здаємо собі справу з цього, що доля наложила на нас обов'язок таким саме способом протиставитися асиміляції. За словами Валентина Мороза: "Асиміляція — це не просто викрадення з народу певної суми людей. Асиміляція є розбиттям традиційних структур" (Хроніка опору).

Традиція — це не тільки вареники, голубці чи 12 страв на Свят-вечір. Традиція це все — наш обряд, наша пісня, наше народне мистецтво, — це цей цемент, який скріплює націю. Ворог на рідних

землях про це дуже добре знає і тому старається нищити цей саме цемент, старається розсадити його.

Бог схоронив нас у країнах нового поселення не для здобування особистих дібр, але для задержання саме традиції, яку мусимо передати дальше. Цю роллю виконуватиме Український Музей, який своїми різноманітними програмами хоче зацікавити молодь. Вже цього року у березні та квітні переводить конкурс на обрядове печиво та писання писанок з окремою програтою для дітей та молоді під проводом фахових сил. А перед нами усіми завдання — моральна та матеріальна піддержка культурної станиці в США, Українського Музею. Не дивлячись на нього як тільки на власність СУА, треба почувати себе співучасником великого діла. Не можемо байдуже а то і негативно ставитися до справ музею. Нам треба приходити до тих, що його створили: з доброзичливою критикою та порадами. Критика для критики нічого корисного не дасть.

Вірю, що ми вслухаємося в "послання з того світу" нашої великої поетеси, та з туги по ріднім краю, навчимося де і як його шукати.

Оксана Ірена Грабович

Оксана Байко, Наталка Хитра-Рибак і Надя Семчишин обслуговують продаж знаряддя і інструкцій під час показу писання писанок в Українському Музеї

Кушнір, Уляна Ільницька, Уляна Станько, Марія Цимбаліста і постійні працівники музею.

Працівники Українського Музею, директор Марія Шуст, Ірина Волосянська, Наталія Рибак, а теж Володимир Папуга та Гілярій Зарицький, віддано їм, не рахуючись з силами та часом, працювали при підготовленні програми.

При вдержуванні порядку та організації програм працювали під проводом фінансової референтки СУА Полі Книш, та касирки СУА Ірини Комар такі членки СУА: з 4-го Відд. Віра Гідей і Софія Серафим, з 64-го Відд. Ірина Волосенко, Марійка Ржепецька, Кіра Скоробогата та Віра Сушків; з 82-го Відд. Ірина Крамарчук, Мирослава Савчак, з 83-го Відд. Омеляна Рогожа. Усім їм щиро дякую, а теж Оксані та Дарії Байко, Лялі Демчишин, Марті Денисенко, Міріям Кадиляк та Надії Семчишин.

Помагали теж пластунки з куреня старших пластунук "Спартанки" а саме: Люба Білик, Таля Даниш, Рома Коваль, Зірка Палюх і Марійка Яворська. Усім їм щиро дякую.

Оксана Ірена Грабович
куратор Українського Музею

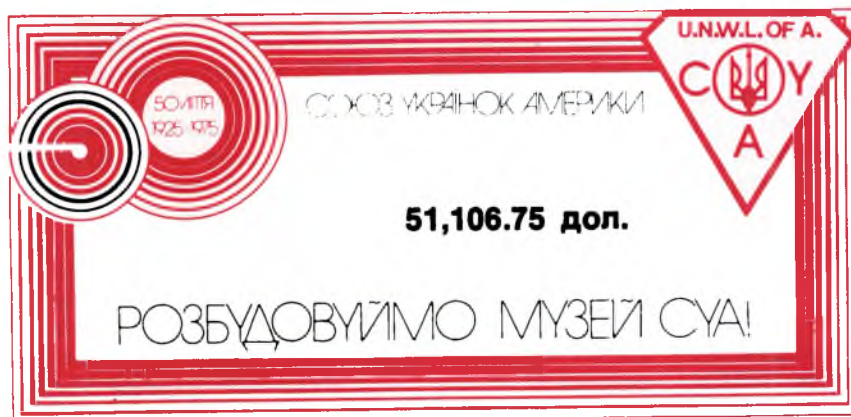
ПОДЯКА ЗА ДАРУНКИ КРАМНИЧЦІ ПРИ УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЇ

З подякою подаємо список Відділів СУА і осіб, які склали дарунки до крамнички при Українському Музеї в Нью Йорку:

Округа Огайо: Відділ 7, 33.
Округа Півн. Нью Йорку: Відділ 47, 61
Округа Філадельфія: Відділ 91.
Округа Південний Н. Й.: Відділ 57
Округа Нью Йорк: Відділ 82, 83, 104
М. Кочан в Честері, Па
Ольга Трачук з Бронксу, Н. Й.

Щиро дякуємо
О. Різник

НА ЮВІЛЕЙНИЙ ДАР ВПЛИНУЛО ДОСІ:

ЗА М. БЕРЕЗЕНЬ 1977 Р. ЗЛОЖИЛИ: ОКРУЖНІ УПРАВИ І ВІДДІЛИ СУА ВІД ЧЛЕНОК, ОРГАНІЗАЦІЙ, УСТАНОВ І ГРОМАДЯНСТВА:

100 дол. — Округна Управа Північно-го Нью-Йорку
В тому по 50 дол. — 2 цеглини — А. Чорнобиль — Рочестер
165 дол. — 24 Відділ — Елізабет
В тому — 150 дол. — Ольга Граб,
10 дол. С. Гусак, 5 дол. — Відділ
110 дол. — 70 Відділ — Пассейк
110 дол. — 108 Відділ — Нью Гейвен
В тому по 50 дол. — 1 цеглина, по
25 дол. 2 цеглини і 10 дол. цеглина
100 дол. — 25 Відділ — Провіденс, Р.А.
170 дол. — 28 Відділ — Ірвінгтон
В тому 100 дол. — Відділ, по 25 дол.
Наталія і Петро Буняк, пожертву про-
голошено в листі "Замість квітів", по 10

дол. Віра і Володимир Яворські, Ми-
кола Паланицький.

60 дол. — 49 Відділ — Бофало
В тому по 10 дол. — Надія Гадзе-
вич, Анна Федорак, Анна Гайдячук,
Емілія Гринчак, Анна Поліщук, Ірина
Косовська

50 дол. — 112 Відділ — Ворінгтон, Па.

30 дол. — 64 Відділ — Нью-Йорк

В тому по 10 дол. — Анна Возьна
— Бруклін, Ірина Благітка — Джерзі
Ситі, Ліда Благітка — Джерзі Ситі

20 дол. — 66 Відділ — Нью Гейвен

В тому по 10 дол. — Олександра Ки-
зик, Ліда Козюпа

10 дол. — 61 Відділ — Випані

10 дол. — 93 Відділ — Гартфорд

Пожертву проголошено в листі "За-
мість квітів"

Разом 935 дол.

Поля Книш
фінансова секретарка

ДАР НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ ЙОРКУ

100 дол. — 22 Відділ — Чікаго

100 дол. — 74 Відділ — Чікаго

15 дол. — 24 Відділ — Елізабет,
Н.Дж.

ПРИВАТНІ ОСОБИ:

100 дол. — Марія і Юліан Савчак —
Бруклін

(з нагоди Виставки Писанок і Об-
рядового Печива)

50 дол. — Др. Василь Кіналь — Йон-
керс

по 25 дол. — Катерина Пелешок —
Нью-Йорк, др. Ярема і Надя Заліпські
— Мелроза Парк, П., Ляріса і Зенон
Шпон — Філядельфія, (через 43 Від-
діл)

10 дол. — Марія Франко — Ньюарк

5 дол. — Марія Стефанишин (43
Відд.) — Філядельфія

50 дол. — пожертву проголошено
"Замість квітів".

Писанка "Вівці". Гуцульщина.

Pysanka "Sheep" from Hutsul Region.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

203 SECOND AVENUE - NEW YORK, NEW YORK 10003

ПОДЯКА ЗА ДАРУНКИ УКРАЇН- СЬКОМУ МУЗЕЄВІ

Подаємо список осіб, які подарували речі Українському
Музеєві:

33 Відділ СУА в Клівленді — 1 обрус — вирізування "ко-
лені павуки" укладу і виконання пор. Дикого з 1930 р., 2. об-
рус — полтавська різана мережка роботи Терещенків з 1927
р. (збірка п. Дмитра Дідика).

Х. Бабісмен — два рушники зі східних областей Украї-
ни.

Наталія Блажків, Клівленд — столітню полтавську
пахту "Крилату", та простиню зі села Рублівка роботи Ма-
рії Журавель з 1887 р.

Юлія Дашко, Бронкс, Н. Й. — дві запаски з села Кро-
півник Старий та рушник зі села Ялинковате.

Дмитро Дідик, Клівленд — обрус з 1930 р. полтавське
вирізування "павуки" роботи полк. Лисогора.

Докія Гуменна, Нью Йорк — верета з Гуцульщини.

Ірина Запаранюк, Ютика — ляльку в гуцульському
одязі і ляльку в полтавському одязі.

Христя Навроцька, Нью Йорк — перемітка з Покуття,
кусок тканини зі схід. областей України, уставки з гуц. со-
рочки, гуцульська дерев'яна ложка та вилки і інкрустована
коробка, зразок вишивки і знімок зі села Тяпче.

Олена Турула, Чікаго — сорочка з Калущини.

Марія Яворська, Парма — журнал "Учитель" з 1970 р.

Христина Ярмоленко, Філядельфія — сорочка з
Полтавщини.

Український Музей складає всім жертводавцям щирю по-
дяку.

Марія Шуст

Директор Українського Музею

При розбудові народної освіти

6 січня 1974 року відійшла у вічність жінка, яка все життя присвятила освітнім завданням. Хоч вона жила поміж нами, проте відійшла непомітно, як усі люди, що вже довгий час не стоять в осередку громадського життя. Та й не була вона громадською діячкою в стислому значенні цього слова. Але її освітня праця пов'язувала її з українською громадою й через те її постать набрала для нас більшого значення.

Наталія Вікторівна Дорошенко походила з Полтавщини. Народилася в с. Білоцерківці, Лохвицького повіту, в родині земського лікаря. Батько й мати (з роду Левитських) були освічені люди з поступовими поглядами. Вони не боронили дівчинці приятелювати з сільськими дітьми. Так здобула вона досконале знання не тільки української мови, але й звичаїв і переказів рідного села. Гімназійне навчання перервало цей зв'язок, але в дійсності він існував далі. Сприймаючи гімназійну науку в далекому Петербурзі, вона — серед головних революційних гасел того часу — завжди пам'ятала про культурні потреби нашого села. В останніх роках гімназії вона пережила революцію 1905 року і разом з товаришами бігала з одного "мітінгу" на другий. Скільки думок і суперечок викликували вони!

Та це молодецьке захоплення припинила мати. Саме відкрились у Києві Вищі жіночі курси — це немов жіночий коледж із університетською програмою. Батьки хотіли, щоб їхня дочка студіювала ближче них. По чотирьох роках вона закінчила свою освіту з дипломом учительки середніх шкіл. Перша її праця була в Проскуріві, де й зустріла її революція 1917 р. Із усім запалом своєї вдачі молода Наталя кинулась у її вир. Для неї, як

Наталія Дорошенко-Савченко

учительки, відкрилось нове завдання — українізувати свою школу. У Проскуріві їй не вдалося цього закінчити, бо незабаром закликали її до Полтави у своє рідне докільця. Тут у Земській гімназії вона разом із іншими вчительками впровадила українську мову навчання. Бурхливі події визвольних змагань вона пережила там же. Важко було примиритися з большевицькою окупацією, і увесь український актив того міста створив підпільну Спілку Визволення України. У 1920 році Наталю вислали налагодити зв'язок із Києвом, а далі з нашим урядом на еміграції. Та повернутися вже не могла. Полтавська клітина Спілки провалилась, і Наталю почали шукати.

Настали еміграційні будні. Наталя Дорошенко осіла у Львові, де жив її брат Володимир. Тут її спершу прийняли на працю бібліотекарки у "Просвіті". Але згодом, коли розвинулась освітня програма "Просвіти", вона стала бібліотечною референткою при Головному Виділі. І так увійшла вона в ту освітню працю, що їй присвятила свої сили. За її пляном і під її

наглядом, комплектувалися бібліотеки читалень "Просвіти". Це вимагало великої праці й уваги, коли врахувати низький освітній рівень нашого села. Одаче серед нашого народу була снага до освіти, до книжки. І це вміла Дорошенко використати на нарадах з секретарями "Просвіти", провадила курси бібліотекарів, випрацювала зразки звітів і т. д.

Друга світова війна випровадила її в дальшу мандрівку вже з чоловіком — 1937 року Наталя одружилась із полк. Савченком. З ними разом виїхала також сестра Міліца, яка прибула в час війни з України. Подружжя поселилося в Нью-Йорку. Довелося змінити знов професію для заробітку. Нелегко було у старшому віці вивчити роботу фабричної робітниці. Але Наталя рекомпенсувала собі це іншим — вона стала писати. Вже й давніше друкувались її оповідання в "Українських Вістях" у Кракові, а сценічна картина для дітей "Дід Мороз" вийшла двома накладками. В Америці друкувала свої оповідання у "Свободі", та найбільшого успіху зазнала її повість для молоді "Сватання на дворі князя Ярослава", яка дістала нагороду "Жіночого Світу".

В останніх роках Наталя Дорошенко-Савченко хворіла й через те не брала активної участі в житті громади. Вона не була членкою товариств, які згадали б її відхід. У Львові вона була в Управі Союзу українок-емігранток. Та найбільший поклін належить їй від "Просвіти" за її віддану освітню роботу.

А численні українські бібліотекарі, які працюють тепер у найкращих умовах у сучасних бібліотеках, повинні згадати цю свою попередницю, яка в умовах дошкульного переслідування ширила друкване слово серед українського народу.

Л. Б.

НАШЕ ЖИТТЯ, КВІТЕНЬ 1977

В кожній родині, де плекають українську мову, необхідний "МІЙ ПЕРШИЙ СЛОВНИК".

Це посібник, що при його користуванні легко та приємно вивчати мову. В ньому тисяча слів кольорово ілюстровані пп. Юрієм та Яремою Козаками.

Ціна 6.00 дол., та 50 цент., на пошту.

Замовлення шліть на:

UKRAINIAN TEACHERS ASS'N OF CANADA
4 Bellwoods Ave., Toronto, Ontario
M6j 2P4

ОДИНАДЦЯТА ТРИДЦЯТЬ

У. Л.

Потрійний ювілей Валентини Переяславець

Впродовж останніх трьох місяців тричі зустрічала я Валентину Переяславець. Очевидно її ім'я не було мені чуже. Не без заздрости слухала я оповідання тих, які бачили її як прима-балерину у Києві та у Львові. Розказували про неї теж її учні з Інгольштадту чи, вже пізніше, з Нью-Йорку. Можна теж було познайомитися з нею з писаних публікацій, рецензій та таких книжок як Марії Пастернакової: "Українська жінка в хореографії". Мені видавалося, що мовчанка про неї є певного роду невдячністю супроти нашої славетної землячки. Аж ось з нагоди подвійного, а то й потрійного ювілею появились статті в спеціалізованій американській пресі, а теж у нашому щоденнику "Свободи". Англомовний тижневик "Свободи" передрукував теж статті з журналу "Данс Ньюз" та короткі опінії деяких учасників її лекцій в тому теж визначних хореографів як Олег Брянський, Ерік Брун, Віліям Картер, Антон Долен, Нора Кей Рудольф Нуреєв, Бріан Шов та інші.

Якщо на сторінках "НЖ" не було раніше згадки про Валентину Переяславець незважаючи на це, що ми у великій мірі були зацікавлені її особою, то це в першій мірі тому, що зв'язок з нею видався дуже трудним до здійснення. Виявилось, що це дуже просто. Від однієї з давніх учениць я дістала телефон. Одна розмова, і ось я у Школі Балет-Театру в Нью-Йорку, де уже 25 літ відбувається, славна уже, лекція о 11.30.

Юрій Гарасим — учень та партнер В. Переяславець танцює з Наталкою Шрубович у Інгольштадті

Yuriy Harasym & Nataliia Shrubovych

Учениці Валентини Переяславець виступають на "Святі Матері" в Нью-Йорку. (приблизно початок 50-их років)

Students of V. Pereiaslavets performing during Mother's Day festivities.

Валентина Переяславець — прима-балерина й хореограф.

V. Pereiaslavets — prima ballerina and choreographer.

Чекати у цій святині Терпсихори, аж ніяк не нудно. З цікавістю приглядаюся, здебільша молодим, дівчатам і хлопцям, вдягненим у дуже різномірний, свobodний балетний одяг. Їхній хід (взуття без закаблуків, стопи відхилені вбік), рухи рамен, повороти голови, випрямлені плечі, все це начебто продовження балетних вправ. Вся атмосфера тут наче інший світ далекий від пощодення ньюйоркської вулиці. Крім англійської чую еспанську мову, але теж і українську. Видно є тут теж наші земляки.

Мадам, як називають тут Валентину Переяславець, появляється на площадці і сходить східцями вниз. Зразу пізнаємо одна одну, хоч ніколи не бачилися. Бистрий погляд, мила усмішка. Якже легко нав'язати розмову з цією гарною, дистингованою панєю — знаменитим педагогом-хореографом, а раніше прима-балериною.

Розмовляємо під час полуденка у поблиській кафетерії де, як видно, усі знають, хто вона (включно з тим, що любить дуже легенький чай). На закінчення розмови пані Валентина запрошує мене на

лекцію у наступний вівторок, очевидно, о 11.30, (зрозуміло, не як учасницю, а як глядача).

Це і є друга зустріч. Одна стіна залі — величезне дзеркало, в якому вправляючі обсервують пильно свої рухи. Учасниці лекції (не кажу учні, бо ж тут бувають теж світової слави хореографи) різного віку, гуртують, метушаться, вправляють самотужки. Аж ось гострий, виразний не то наказ не то заклик Мадам Валентини, і на залі стає тихо. Усі нерухоміють на своїх місцях, на те, щоб згідно з наступним закликком виконати "пліє" чи "епульмант". Якже вірно один з учасників її лекцій писав про голос пані Валентини, що він переходить від різкого виклику до співучого контральта. У всіх опініях говориться про залізну дисципліну, а рівночасно інспірацію, надхнення. Вимогливість не тільки до других, але й до себе.

Якже інакше буду тепер дивитися на балет у опері чи театрі! Ті м'які рухи, легкі повні виразу, вимагають твердої праці, самоопанування. Вправляючі не виконують механічно руханкові вправи. Вираз їхніх облич зосереджений, уважний. У кожній еволюції, яку виконують в такт музики, але теж згідно з енергійним так сказати б "диктатом" Мадам беруть участь не тільки м'язи, але усі змисли й увага. Виглядає начебто у відповідь на заклики пані Валентини виконували якийсь обряд, поволі,

Лекція у Нью-Йоркському Балет Театрі. Посередині Андрій Кулик 1962 р. Фото-Оліга

Lesson in New York Ballet Theater 1962

зосереджено, докладно. Можу зрозуміти і увявити собі, чому і як у давнині віддавали честь богам виконуючи обрядові танці.

Невеличка постать Валентини Переяславець порушується поміж рядами вправляючих. Поправляє, дає вказівки. Пізніше розказувала, що інколи ходить поміж тими рослими хлопцями "як поміж деревами".

Опінії учасників її лекцій, про які ми згадували вище, оцінюють її як одну з найкращих сучасних педагогів-хореографів, а між тими, які це писали були найкращі хореографи. Усі вони підкреслюють, що лекція 11.30 це справжнє переживання, після якого усі відходять з ясними обличчями. Під час лекцій строга і вимоглива, після них вирозуміла,

Пріма-балерина Валентина Переяславець у ролі Анетти та Дарія Нижанківська як служниця у балеті "Серпанок П'єретти" у Львівському оперному театрі. (приблизно 1943-1944 рік)

Valentyna Pereiaslavets — prima ballerina of Lviv Opera (in the 40-ies) together with ballet dancer Daria Nyzhankivska — Snihurovych

скора вислухати й зрозуміти кожного. Недаром лекція закінчується спонтанними оплесками.

і цю зустріч кінчаємо у знаній вже мені кафетерії. Під час полуденку пані Валентина розказує мені про своїх учнів. Поміж ними є такі, які приходять сюди вже кільканадцять літ, при тому різні є спонуки, які їх сюди приводять. Очевидно більшість це професійні балетмайстри чи танцюристи (сьогодні був передовий австралійський балетмайстер, який перебуває у Нью-Йорку на відпочинку).

Не один відомий балетмайстер чи балерина, буваючи навіть переїздом у Нью-Йорку, відвідують лекцію о 11.30. Так 14 років тому зайшов Рудольф Нурев, що й нині користує з таких нагод і приходить.

Є й такі, які не зв'язані з балетом професією. Бачивши лекцію можу зрозуміти, що участь у ній може скріплювати не тільки фізичні, але й духові сили людини.

Валентина Переяславець має особливі здібності спостерігати усі подробиці рухів, навіть коли вони, здавалось би, не лежать у полі її зору. Вона розказує що любить розв'язувати складанки "пазелс" і в'яже це з здібністю бачити заодно цілість і подробиці.

Поза постійною працею в Америкен Балет Театрі Переяславець була запрошена до королівського балету в Лондоні на консультацію. У Відні приготувляла "Лебедине озеро" з Рудольфом Нуреєвим

і Марґот Фонтеїн. Їздила до Копенгаги і Канн, брала участь у численних конвенціях.

Але ж наша зустріч зв'язана з ювілеями, тож на підставі розмов та прочитаних відомостей перейдім 50-літній шлях Валентини Переяславець. Бо один з ювілеїв це саме річниця її першого виступу як прима-балерини.

Вернімся ще далі. Побачимо 9-тилітнє дівча, яке знайшлося поміж 25 вибраними з усіх 300, яких прийнято до Царського Балету в Москві. Там вона скоро зрозуміла, що вроджена грація та зручність до нічого не доведуть без виснажливих вправ, суворого життя, а інколи й сліз.

Революція пощадила Царську Балетну школу, яка перемінилася у Большой Театр, який продовжував царські традиції на полі балету. Валентині довго прийшло жити поза Україною, аж після закінчення школи у 1926 році її заангажували до Харківського балету. Чотири місяці пізніше перенесли столицю України з Харкова до Києва, і туди теж переїхав балет. Там теж припала її перша велика роль у балеті "Копелія" з Володимиром Рябцевим як д-р Копеліюсом. Перший великий успіх — квіти теж від цілого балету. Рябцев тоді попередив: не скоро дістанеш квіти від цілого балету, бо це початок успіху і початок заздостей. Відтоді виступає по різних містах України. Але питома їй вимогливість до себе каже їй шукати дороги до досконалості. Побачивши, як танцюють учні відомої вчительки-хореографа Агрипини Ваганової, постановила перервати виступи і вчитися у цієї славетної вчительки в Петрограді.

У 1939 році директор львівської опери запрошує її до львівської опери. З того часу маємо декілька рецензій (з альбому Роми Богачевської). Не завжди на витинках подані докладні дати, тож подаємо так як можна було устійнити. Читаємо:

Львів, 27 квітня. "Згадуючи цю виставку "Дон Кіхота", не можна ще раз не висловити свого захоплення для львівської прима-балерини В. Переяславець і її партнера балетмайстра М. Трегубова. Надзвичайна легкість, граціозність і ширина, а при цьому індивідуальність вислову цієї знаменитої танцюристки творить справжній вимержений чар танку за який треба її все наново і наново подивляти"
(Т.)

Львів, 6 травня. "Львівський Оперний Театр може бути гордий своїм балетом. Таких знаменитих танцюристів, як прима-балерина В. Переяславець чи балетмейстер М. Трегубів, чи й інші, позавидувати йому може не один великий європейський театр" (М)

Львів, 3 червня 1944 "Танцює прима-балерина нашого балету В. Переяславець, яка, крім театральних виступів, як виконує важке завдання вчительки. Ця наша неперевершена класична танцюристка, має таку технічну досконалість, таку знамениту вимову рухів, що залишається нам лише її подивляти. Від ранньої молодості залюблена в класичному танку, вона дотепер лише його визнає"

Лекція у Нью-Йоркському Балет-Театрі. Фото Мирон Паніж

Lesson in New York's Ballet Theater.

Але приходиться час, коли довелося покидати Львів. Валентина Переяславець опинилася в Інгольдштаті. В "Українських Вістях" з 24 вересня 1947 року читаємо в статті "У балетній школі В. Переяславець" між іншим таке: Прима-балерина В. Переяславець поставила почесне й велике завдання перед своєю школою — плекати хореографічне мистецтво, яке в нас майже занедбане". і далі "Мати нагоду бачити виступ школи прима-балерини В. Переяславець, — є щось, що зістанеться у моїй пам'яті надовгі літа"

А знавець хореографічного мистецтва Марія Пастернакова у своїй книжці п. н. "Українська жінка в хореографії" пише про цей період часу таке:

"Сильна індивідуальність, непересічна інтелігенція не дали В. Переяславець розгубитися в людській масі, бо вона і в найважчих життєвих умовах завжди жила своїм улюбленим мистецтвом, глибокою вірою у кращий час. Зібрала біля себе дітей і молодь і вчила їх класичного танцю, від абетки починаючи. Уже по кількох роках учні її школи виступали на сцені перед чужою й українською публікою в Інгольдштаті, Мюнхені, здобули відзначення на танковій олімпіаді в Баден-Баден."

Наступний етап — Америка.

У "Данс Магазін" з листопада 1960 р. читаємо цікаве інтерв'ю з Валентиною Переяславець, де вона дотепно розказує про свій приїзд у цю країну, працю у фабриках, між іншим тютюновій, при чому жартуючи каже "щось так як Кармен".

Знайомий піаніст, що з часів ДП, довідався, що Валентина Переяславець є у Філадельфії, написав листа, щоб приїхала до Нью-Йорку, де в Карнегі Голл потребують вчительку балету. Директор школи прийшла дивитися на лекцію і по перших кроках зразу запропонувала їй вчити в студію 819. Скоро рознеслася чутка про її лекції і відомі балет-майстри та балерини зголошувалися до неї на вправи. Наступного вже року Люція Чейс запросила її до Балет Театру, де її класи від 25 років відбуваються до сьогодні.

У цьому ж інтерв'ю говориться про те, що незалежно від тих лекцій двічі в тиждень Валентина Переяславець їздила на ньюйоркський давн тавн вчити, як вона казала, "моїх українських дітей".

І тут доходимо до моєї третьої зустрічі з Валентиною Переяславець. Її давні учні постановили привітати її з 50-літтям кар'єри прима-балерини, та 25-літтям праці в Балет Театрі. Дійшов ще третій ювілей 70-ліття, до якого призналася сама пані Валентина, хоч присутнім важко було в це повірити.

Колишня учениця Оксана Войновська-Базилевська і Ляля Заклинська-Томаселлі вже віддавна мріяли про зустріч з Валентиною Переяславець. Тепер трапилася потрібна нагода намір виконати. Разом з Оксаною Войновською-Базилевською взялися до організації прийняття. Посередником був інж. електрик Юрій Гарасим, колишній учень, потім партнер, тепер сусід Валентини Переяславець. Мала це бути несподіванка. То ж ішла пані Валентина переконана що йдуть на виставку вишивок, де збиралася купити бльозку для Мелясі, своєї похресниці — дочки пп. Гарасимів. Коли ж увійшла до залі побіч ресторану в Народньому Домі, де стільки разів приходила на

Колишні учні вітають свою вчительку. Від ліва: Оксана Войновська-Базилевська, Валентина Переяславець, Ляля Заклинська — Томаселлі, Остап Тершаковець.

Former students greet their teacher.

лекції з дітьми, то колишні "діти" — її ученики, а тепер молоді пані та панове в більшості з чоловіками та дружинами, привітали її співом "Многая літа". Зворушлива, незабутня хвилинка. Зворушена Валентина Переяславець знерухоміла від несподіванки, аж усмішка роз'яснила її обличчя.

Колишні учні вручили їй квіти, а вона сердечно віталася з кожним цілуючи та приговорюючи: О, Боже, мій коханий Остапцю! Це ти Василю, Лялю, Оксано, Мотрю, Любо, Тамаро, Аньолку...

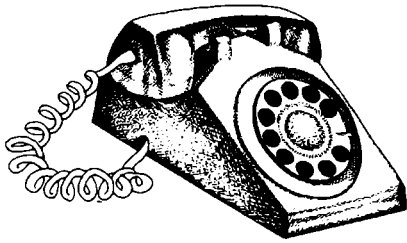
Зустріч відбулася у милому настрої. Оксана Войновська-Базилевська привітала усіх присутніх, а провів гостинню колишній учень, тепер редактор Василь Тершаковець. Пані проф. Іванна Приймова пригадала важкі воєнні часи, коли то вона як акомпаніатор їздила з Валентиною Переяславець, інколи не знаючи куди їх везуть, на виступ, який відбувався не раз у "польових" умовах. Рома Прийма-Богачевська пригадала виступи прима-балерини Переяславець у Львові, де вона сама ставила перші кроки як балерина солістка. Знайшлася теж учениця з Інгольдштату — Віра Левицька, яка милими словами привітала пані Валентину. Ляля Заклинська—Томаселлі вручила Ювілятці дарунок та повідомила, що мистець Михайло Черешньовський має намір виконати її скульптуру.

Відповіла усім і дякуючи, зворушена Валентина Переяславець, починаючи свою промову, наче б то була лекція, рішучим викликом.

Ця зустріч, якої свідком мені прийшлося бути ще раз переконала мене в правді того, що писали про неї відомі хореографи — учасники її лекцій-тренінгів. Зустріч з Валентиною Переяславець мусить залишитися у пам'яті. Її особистість сповнена ентузіазму і любови для мистецтва хореографії діє на оточення, як діє завжди зустріч з людьми, які без решти віддають свої сили, знання та серце для улюбленого мистецтва.

Сама Валентина Переяславець так висловилася про цю зустріч: "Бувають у житті хвилини, для яких варто жити. Як то приємно було мені, після 15-20 років зазнати такої чудової вдячності від моїх коханих учнів, за мою працю і любов до них".

***Від 25 літ фортеп'яновий супровід спочиває у руках Валентини Вішневської — неперевершеної акомпаньютрки.**

Тільки між нами і телефоном ...

РІЧКА ЗБРУЧ ЗА ОКЕАНОМ

Провідна неділя. В Бавнд-Бруку, на цвинтарі, немов вся соборна Україна зійшлася. Треба було аж могил, щоб живі об'єдналися.

Станки з різним крамом. Велике число писанок — різних стилів, різних взорів, з різних сторін України. Зупиняюсь і оглядаю.

— "Ех, це галицька видумка, ці писанки. В нас на Чернігівщині я ніколи писанок не бачила. Це тільки галичани таке роблять і називають, що це українське, що це по всій Україні були писанки..."

Переходжу попри гроби, а дві пані пригадують собі, що:

— "В нас в Галичині ніколи не клали бабки ні крашанки на гроби, а не то, що якісь цукорки..."

І так хотілось пригадати учасникам підслуханих розмов, що може в їхній околиці даний старовинний звичай вже затратився ще тому 40 чи 50 років, що не треба судити чи описувати Україну тільки на взірці свого куточка.

— "О, пані Калинович! Стільки років ми не бачилися! А чи ваша "цурка" біля вас?" — запитує мене давня знайома з Авсбургського табору.

— "Це моя дочка й внуки" — відповідаю п. Тихій. Пізніше запитую її чому вона, харків'янка, казала "цурка", а не "дочка"?"

— "Ну, знаєте, ви галичани, а я ще дещо польську мову пам'ятаю, то хотіла вас по-вашому привітати..."

Ще "по-вашому" й "по-нашому"!

... Приходять зять з нарад представників місцевих організацій. Вирішували справу спільного концерту. Сказано, що "ваші мають дати доповідь і...", а "наші спів і т. д."

На його питання хто це "ваші" й "наші" — йому сказано, ну — Пласт, СУМ і католицька школа то "ваші", а "наші" це ОДУМ і школа православна.

Була річка Збруч, а тепер вона й тут теж є в головах багатьох ще осіб.

Маленькі українські осередки. Дві церкви. Дві громади. І тут мішані подружжя, і там мішані. А скільки чисто українських подруж, які складаються з православних і католиків? Ще досі мало, якщо взагалі існують. Ще далі мало можливостей на зустрічі для молоді обох церков. Ще далі мало зрозуміння, що таке православно-католицьке подружжя є запевненням, що хоч одна наша Церква буде мати цю рідню — українську. А коли подружжя мішане, то мала правдоподібність, що буде воно українським.

Церковні сестрицтва повинні б над цим призадуматися. Соборні відділи СУА тут мають поле до праці.

Нема сьогодні в Україні Збруча, як границі. Нема його в Бавнд-Бруку тепер. Засипаймо його навіки в своїх осередках, пам'ятях та серцях.

Любов Калинович

ЛИСТУВАННЯ. (НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО)

До Українського Музею у Нью-Йорку наспів лист п. Прісі Витвицької з Нью-Гейвену, яким вона просить в'яснення у справі проєктів вишивок, що вміщені в нашому журналі. Український Музей передав нам цього листа для відповіді, але застерігає за собою також право на відповідь.

Подаємо зміст того листа (у скороченні):

Звертаємось до Вас із проханням. Можливо, що можете в'яснити читачкам "Н.Ж." те, що виглядає неясним. У "Н.Ж." ч. 10, 1976 р. у статті про Укр. Музей було сказано: "Музей — це едукативна інституція". Значить в ній можна навчатися чогось про нашу давнину. Дальше на ст. 12 говориться в інтерв'ю з Оксаною Грабович: "Замилування до вишивання доводить іноді до

того, що тратиться почуття стилю, упрощується, вибираючи і застосовуючи якийсь елемент з цілоти взору, застосовується невідповідний матеріал чи замінюється кольори."

Я згідна з Вами. Але що прочитають читачки, особливо молоді, з того самого числа "Н.Ж." на ст. 26 Там є подана вишивана торбинка з чорно-червоним узором. Але рівночасно сказано, що коли матеріял на торбинку є інакший, тоді можна відповідно змінювати кольори. До піскового матеріялу може бути брунатна вишивка з жовтим, до зеленого тла брунатна з іржавим, до синього тла темно-синя з червоним.

Чи це теж едукативне? Чому подавати до вишивання такі речі, як торбинка? Можливо, що хтось із мо-

лодих матерів схоче вишити собі або дітям і скористає з поради "Н.Ж." Позмінює краски і буде певна, що добре зробила. Можливо Ви це в'ясните читачкам "Нашого Життя"?

Пріса Витвицька

Наша сторінка вишивок має за завдання впроваджувати вишивку у наш сучасний побут. Входячи у міське мешкання, появляючись на модерному вбранні вона не може зберегти всіх своїх первісних рис. Вона ж була запроектована на біле полотно, на якому можна було нитки рахувати. І тому вся композиція її, сполука кольорів достосована до того тла. А в нас тепер уживається всяких інших матеріялів, а полотна, може, найменше. Тому вишивка мусить зазнати певних змін,

Докінчення на ст. 24

Щоб писати для дітей треба мати особливе, Богом дане обдарування. Так висловилася, хоч, може, не дослівно тими словами, письменниця Катря Гриневичева. Це було начебто у відповіді тим, хто думає, що для дітей можуть писати письменники менше обдаровані. Мовляв, нездібний писати для дорослих, то пише для дітей. На ділі треба мати не тільки знання, не тільки розуміти дитячу психологію, але ще й вроджений дар розуміти дитячу душу, їх своєрідний спосіб думання і відчування, дар уміти з ними поводитись.

Ті слова, таке розуміння можна з повним успіхом застосувати до вчителів. Діти інстинктивно відчують і відрізняють "свого" вчителя, людину, яка не тільки виконує совісно свої обов'язки, але теж має цей, Богом даний, дар — розуміти і любити дітей.

Треба признати, що такою особою є вчителька школи св. Юра в Нью-Йорку Аполонія Книш, або як ми її популярно називаємо Поля.

Вправді союзанки зустрічають її на зовсім іншому полі діяння. Вона ж бо тепер є фінансовою секретаркою в Екзекутиві СУА і часто може її зустріти в домі, куди приходять прямо зі школи, похилена над фінансовими документами СУА. Зрештою уряд фінансової референтки чи касирки виконувала і виконує вона у різних організаційних одиницях СУА, Пласту і т. п. Членкою СУА є від 1954 року (від заложення 64 Відд.) і займала там різні пости, включно з головуванням в 64 Відділі. Саме в тому часі, коли була там головою, цей відділ влаштував показ історичного одягу та першу виставку дитячої творчості. У виховній ділянці СУА Аполонія Книш має такі заслуги як курс для виховниць в Нью-Йорку.

Але не діяльність в СУА спонукала нас писати про неї. На сторінках щоденника "Свобода" (26 листопада 1976 р.) появилася стаття про 25-ліття навчання в школі св. Юра, яке святковано там прийняттям з мистецькою програмою, яке відбулося 25 жовтня 1976 р.

Тож і нам годиться поцікавитися працею нашої союзанки з такої нагоди.

Полю, ще з дівочим назвиськом,

Дицьо пам'ятаємо ще з дому, де зустрічали ми її не тільки у львівській пластовій домі, при ул. Бляхарській, але теж у пластових новацьких таборах. Видно вже і тоді праця з дітьми її потягала. Мала вона теж професійне підготування для педагогічної праці, бо закінчила вчительський семінар, а опісля спеціальні курси, які звалися "курсами для фреблянок", тобто виховниць дошкілля.

Після приїзду до Америки Аполонія Книш здобула "лайсенс", тобто кваліфікації на вчительку. Намовляли її вчити в американській школі, але вона зрезигнувала з кращих, передусім матеріальних, умовин і стала вчити в школі св. Юра в передшкіллі та в трьох початкових класах, де вчила української мови.

Сучасні методи навчання інші, розказує Поля, а треба ж іти з духом часу. Доводиться на основі англійських підручників опрацьовувати матеріали для української школи, бо новітні підручників нема. Крім щоденного навчання підготовляємо ще виступи як гагілки, концерти, День матері, градуація тощо.

Давніше було більше дітей в школі. Тепер молоді не посилають туди дітей, частинно тому, що живуть далеко і довозити до школи св. Юра їм не вигідно. Хоч треба признати, що є такі, які незважаючи на труд привозять з великої віддалі дітей до передшкілля чи школи.

Питаємо чи справді, як зачуваємо, тепер важче вчити дітей, як колись?

Це справді так, мабуть тому, — вияснює ця досвідчена вчителька, — що добробут і надмірна опіка батьків псуєть дітей. Батьки, які зазнали післявоєнних недостатків і трудів дають дітям все, що їм забагнеться.

Тепер ходять до школи вже й діти її колишніх учнів. Часто зустрічає пані Поля своїх давніх учнів, які підходять до неї та пригадують давні часи. Ось

ПОДЯКИ

Щиро дякую 1-ому Відділові СУА за вислови співчуття з приводу смерті могого мужа і складаю 100.00 дол. цеглину на Музей СУА через Відділ

Є. Паладій

Аполонія (Поля) Книш

недавно у поїзді підійшов молодий чоловік, питаючися чи це "Місіз Книш".

Між давніми учнями є деякі, які знані уже зі своїх успіхів, як ось Юліана Осінчук — піяністка, Ігор Плябога, один з редакторів у "Свободі", Рома Рейні, діяльна у Союзі Українок та багато інших, яких годі тут усіх назвати. Деякі з них не пропускають ніяких свят, щоб не прислати до своєї колишньої вчительки карточки. Багато їх прибуло на ювілейне прийняття, яке влаштував батьківський комітет при школі св. Юра. Ще перед тим прийняттям учні та вчителі вшанували її несподівано для неї таки у школі.

Є такі родини, в яких вчила вона усіх дітей (хоча б 7-ро Ганкевичів), є такі колишні учні, які присилають до школи своїх дітей.

Дуже часто, коли пані Поля просто зі школи приходять до домі, вона розказує про зворушливі об'яви довір'я та любови, які виявляють їй учні. Вони стараються зробити їй приємність даруючи твори своїх рук, не раз дуже простенькі, але вона приймає їх так, наче б це були дорогоцінні дари.

З оповідання самих дітей та їх батьків та навіть зі способу, яким оповідає Аполонія Книш про дітей свідчить про те, що вона — не тільки кваліфікований педагог, але Богом обдарована виховниця.

У. Л.

Дякуємо д-рові **Володимирові Прокоповичу** з Дітройту за дар 100.00 дол. які він підчас зустрічі з нагоди ювілею Едварда Козака та своїх уродин зложив на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Уляна Любович

Враження з Балю Преси

Знову містимо твори молодих, які гуртуються під назвою "Молода муза". Пригадуємо що ініціатива до постановня цієї групи вийшла від 82 Відділу СУА після авторського вечора, який цей Відділ влаштував. Іванна Клим опікувалася гуртком з рамени Відділу.

Дня 25 лютого б. р. влаштовано в Літературно-мистецькому клубі в Нью-Йорку живу газетку під наголовком "Всього потроху". Учасники "Молодої музи" читали там свої твори. В програмі була редакційна стаття, вірші, репортаж інтерв'ю, веселі фейлетони, рецензії тощо. Містимо дещо з цієї програми, інші твори появляться у наступних числах "Н.Ж.". Вибераємо найбільш актуальні, такі які згодом стратили б актуальність.

Про цю живу газетку були рецензії у "Свободі" та "Нотатнику".

Усміхнися

ПОДРУЖНЯ ЛЮБОВ

— Як, ви щойно місяць, як повінчалися і вже одно з одним не говорите?

— Где ж, подумай собі, ми сперечалися про те, хто кого більше любить.

П'ятий з черги Баль Преси відбувся в суботу 5-го лютого у Філядельфії, у великій гімнастичній залі Менор Джульйор Каледжу. Заля була заповнена під час балю, а ще більше молоді стояло при вході — чи то надіючись на вступ, чи попросту, щоби плянути на кандидаток коло півночі. Коли б не дивитися вгору на сітки та інше спортове приладдя коло стелі, і не завважувати браку декорацій, то можна б сказати що все таки була забавова атмосфера на залі.

Інтерв'ю кандидаток в часі вчасного пополудня відбулося у зменшеній формі: Число 5 членів журі, збіглося до 3-ох. І можна спитатися — чи краще мати молодших кандидаток, які до цього серйозно ставляться, чи старших для яких це все є певного роду гра — жарт. Хіба перше, бо на другий рік рішено обмежити вік до 20-го року життя.

Баль відбувся вдало. Окрім того, що кандидатки продавали квіти на залі і перебували годинами в долішніх кімнатах чекаючи на свої входи, кандидатки з ескортами приємно забавлялися в залі, як мали час. А кому квіт було треба? Ми ще не знаєм!

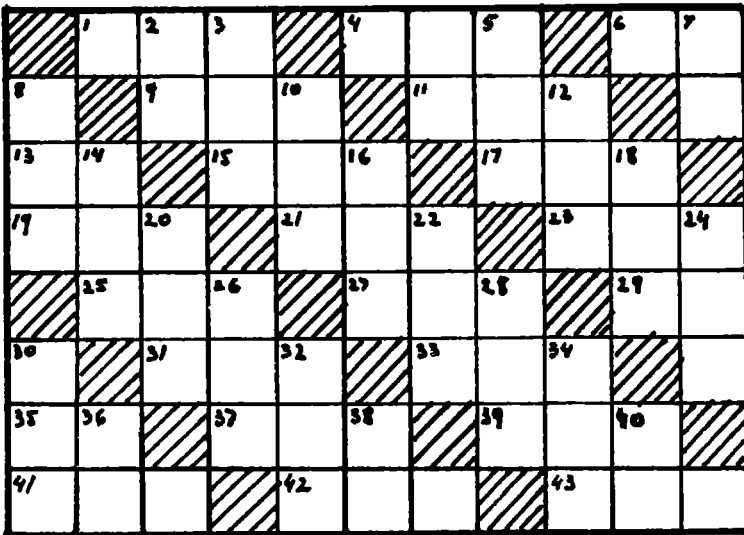
О 12-ій годині вночі, двері в залю

відчинилися, і через них пара за парю входили на залю (це вже був наш другий вхід, цього разу з представленнями). Дівчата глибоко кланялися, — ну і сталося що й один хлопець "гречно" поклонився. Як і можна сподіватися, цей ескорт викликав більше оплесків ніж котрий небудь інший. Але вертаючись до кандидаток; Поклонившись, дівчата поволі обійшли залю, і (не можна забути!) поклонилися самому журі. Так остаточно дівчата стояли на сцені, а ескорти під сценою. Десять хвилин світла блискали, а дівочі усмішки — ну як це можна сказати? Нібито — скисали!

Врешті вибрали нову кралю: Арету Сіру з Філядельфії. Маючи своє місце біля неї цілий вечір, можу сказати, що вона на кралю надавалася. (Але на мою думку — хто не надався!?). Із відтанцюванням кралі, князівен і всіх кандидаток, баль продовжувався.

Так відбула я суботу і частину неділі. І вернулася я із гадкою: Можливо управа балю думає що кандидатки, а особливо приїжджі, не є забажаних пропорцій — бо ж перекуски ніякої не було ані виду. А пополудневий час, в яким Філядельфійці прибиралися і до фризійернь ходили, був приїжджим хіба час для роздуми і контемпляції.

ПОДУМАЙТЕ — ВІДГАДАЙТЕ

ПОЗЕМНО

1. Овочева рідина
4. Де молотять
6. Єгипетський бог
9. Птиця, що свище
11. Роблять бджоли
13. Звідти вийшов Авраам
15. Бузя
17. Римський імператор
19. Собака
21. Орган нюху
23. Відбирає життя
25. Мамин улюбленець
27. - - - дому сему
29. Перемога боксера
31. Випромінює жінка
33. Фоса
35. Вигук болю
37. Ловить ся рибу
39. Слов'янський божок
41. Перемога в шахи
42. Поклик
43. Аскольд і - - -

ДОЗЕМНО

2. "так" (ам.)
3. Серце (лат.)
5. М'яв, м'яв
7. Міра площі
8. Не мав Адам
10. Поема Шевченка
12. Дика свиня
14. Діло (лат.)
16. Ім'я (ам.)
18. Вислів згоди
20. Нічна птиця
22. Молочний продукт
24. - - - Соєр
26. Займенник
28. Походження
30. Риба
32. - - -, два, три
34. Поле зору
36. — —, ха, ха,
38. Перемога в боксі
40. Займенник

Надіслав Петро Поліщук

Що з'ясувати?

UKRAINKA, LESYA. HOPE: SELECTED POETRY. TRANSLATED FROM THE UKRAINIAN BY GLADYS EVANS. KIEV, "DNIPRO", 1975. 141 p. PORT.

Видавництва Радянської України спромоглися досі тільки на два невеликі англійські видання творів Лесі Українки. В 1971 році вийшла драматична поема "В катакомбах" у перекладі Джана Віра, а ось недавно в 1975 році появилася збірка ліричних поезій п. н. "Надія". В порівнянні з двома, виданими на еміграції томами (Spirit of Flame з перекладами Персівала Канді та Lesia Ukrainka: Life and Work з перекладами Вері Рич), що включають, крім вибору лірики, теж значну кількість драм і драматичних поем, — це справді дуже мало й незадовільно.

Було б помилкою думати, що радянські видавництва не доцінюють і не видають повних чужомовних перекладів. Навпаки, існують цілі серії англійських видань класиків російської літератури, а що вже говорити про політичну літературу, про так звані класиків марксизму-ленінізму, про пропагандивні брошури — такі видання часто друкуються великими тиражами і то рівночасно кількома західно-європейськими мовами. Але щоб

пустити у чужомовний світ твори українського письменника — на це, очевидно, не стає місця у "державному бюджеті", що будується на фондах нашого народу. Для цього, на сором державним видавництвам, потрібно дрібних лепт заокеанської еміграції...

Збірка "Надія" на своїх 141 сторінках включає паралельні тексти — українською й англійською мовами — отже насправді англійського тексту там заведде на 70 сторін. Книжечка видана дуже чепурно, в полотняній і мистецьки оформленій обкладинці, з портретом Лесі Українки роботи Василя Чебаніка. Збірка включає 43 ліричні поезії, упорядковані за хронологічним принципом, від ще дитячого віршика "Ні долі, ні волі у мене нема", написаного у 1880 році, до незакінченої поезії "Хто вам сказав, що я слабка", написаної в 1911 році.

Англійські переклади робила Глейдис Еванс. Часом перекладачці вдається майстерно передати поетичну атмосферу оригіналу (напр. у поезії "Афра"). Для деяких ліричних віршів, що їх характеризує сповідна простота форми і мелодійність та які особливо трудні для перекладу, вона знаходить часом вдалі й оригінальні розв'язки (напр. перший вірш із циклу "Сім струн" — "До тебе, Україно, наша бездолна мати"), але трапляються в неї і строфи, що виявляють недостатнє розуміння оригіналу (напр. у циклі "Сім струн" — вірш "Мі", четверта строфа) та й невдалі рядки на вір: "Where even weeping blood fails — what good tears?", що ніяк не передає такого сильного й ефективного Лесиного "Що сльози там, де навіть крові мало!" (Правда, цей рядок особливо трудний для перекладу. В Персівала

Канді він звучить простіше й милозвучніше: "What use are tears when there's so little blood!" але тут перекладач помітно відхилився від значення оригіналу). Має рацію літературознавець Арсен Ішук, автор чотиристорінкової передмови до збірки, коли називає переклади "зворотнім боком перського килима." Це стосується навіть найкращих перекладів. Поетичний переклад — трудне, вимогливе й невдячне мистецтво.

Англійські переклади Глейдис Еванс є цінним вкладом у нашу перекладну літературу. Чимало із включених у збірку "Надія" ліричних віршів Лесі Українки появляється в англійському перекладі вперше.

Марта Тарнавська

ПОДУМАЙТЕ — ВІДГАДАЙТЕ

Розв'язка з
попереднього числа

1. КОС
2. РОБОТ
3. ВОЛИНЯК
4. ПІДЛОГА
5. ТЕЛЯТКО
6. МИДНИЦЯ
7. ПЕРСИКИ
8. ОЛЬКО
9. АКТ
10. КОБИЛЯНСЬКА

ВІСТІ З УКРАЇНСЬКОЮ ЛІТЕРАТУРНОГО ФОНДУ ім. Івана Франка в Чикаго.

В ювілейному році свого Патрона (120-ліття народин і 60-ліття смерти), та з нагоди 20-ліття свого існування і праці — Український Літературний Фонд ім. І. Франка в Чикаго — відбув свої Ювілейні Загальні Збори 26-го травня 1976 р. на яких вибрано Правління, що його очолив мгр. Адам Антонович. Згідно з постановою цих зборів — Правління УЛФ проголосило **П'ятий Літературний Конкурс на найкращі твори включаючи також твори для дітей і молоді**, що вийшли друком в рр. 1974 — 1977 включно. Цей комунікат подано до преси в червні 1976 р. На ту ціль призначено 5.000 тис. дол. (п'ять тис. дол.). Участь у конкурсі приймають всі українські письменники у вільному світі. Автори, які бажають взяти участь у цьому конкурсі — мають прислати 8 прим. свого твору для членів Жюрі, яке очолює д-р Гр. Лужницький, найпізніше до кінця січня 1978 р. Роздача нагород запланована на грудень 1978. Тому, що у всіх попередніх чотирьох конкурсах УЛФ одні із перших нагород отримували українські жінки-письменниці, а й тепер на п'ятий конкурс вже відгукнулися наші письмен-

ниці — віримо, що наше жіноцтво знов стане попереду усіх своїми прекрасними творами. Бажаємо їм всім якнайкращих успіхів.

Ця справа знаходить вже широкий відгомін серед нашої громади та любителів книжки. З хвилиною проголошення п'ятого Конкурсу в червні 1976 почали приходити не тільки твори від письменників призначені на Конкурс, але й поважні пожертви та окремі фундації на ту благородну ціль.

Списки жертводавців подамо згодом.

Все листування і твори призначені на Конкурс просимо посылати на адресу секретаря УЛФ, яку подаємо нижче.

Правління Українського Літературного Фонду
ім. Івана Франка в Чикаго.

R. Turianska
2431 W. Rice St. Chicago, Ill. 60622

Вісті з Централі

ДЛЯ ЗАБЕЗПЕКИ ЖУРНАЛА "НАШЕ ЖИТТЯ"

заплановано в СУА

Запасний Фонд у висоті 50,000 дол.

ДО КІНЦЯ БЕРЕЗНЯ 1977 р. ЗЛОЖИЛИ:

Окружні Управи і Відділи СУА	36,196.78 дол.
Поодинокі особи	6,466.39 дол.
Разом	42,663.17 дол.

ПОДБАЙТЕ ЗНОВ ПРО ВІДПОВІДНИЙ ДАТОК!

НА ЗАПАСНИЙ ФОНД "Н. Ж." ВПРОДОВЖ М. БЕРЕЗНЯ 1977 НАСПИЛИ ТАКІ ПОЖЕРТВИ:

ОКРУЖНІ УПРАВИ І ВІДДІЛИ:

100 дол. — Окружна Управа — Чікаго
135 дол. — 43 Відділ — Філядельфія
Пожертву проголошено в листі "Замість квітів"
100 дол. — 22 Відділ — Чікаго
100 дол. — 74 Відділ — Чікаго
72 дол. — 79 Відділ — Бостон
50 дол. — 4 Відділ — Нью-Йорк
25 дол. — 99 Відділ — Вотервліт, Н.Й.

Разом 582 дол.

ПООДИНОКІ ОСОБИ:

12 дол. — Ірина Пашковська — Чікаго
5.25 дол. — Стефанія Лукомська — Нью Гейвен
30 дол. — пожертву проголошено в листі "Замість квітів"

Разом 47.25 дол.

Поля Книш
фінансова секретарка

ОКРУЖНІ З'ЇЗДИ

Дня 6 березня ц. р. відбувся Окружний З'їзд Округи Огайо, в якому брала участь голова СУА Іванна Рожанковська. Головою Округи переобрано Марію Фаріон.

Дня 13 березня відбувся Окружний З'їзд Округи Нової Англії, на якому була присутня голова СУА Іванна Рожанковська. З огляду на це, що З'їзд не вибрав нової Управи, теперішня залишається до часу скликання надзвичайного З'їзду для перевиборів.

Дня 20 березня Округа Південного Нью-Йорку відбула свій З'їзд Округи в Ютиці. Екзекутиву репрезентувала заступниця голови СУА Христя Навроцька. Головою Округи переобрано Дозю Кушнір.

Дня 27 березня відбувся З'їзд Округи Північного Нью-Йорку, на якому заступила Екзекутиву СУА, заступниця голови СУА Оля Ставнича. Головою Округи обрано Іванну Мартинець.

* * *

Окремих звітів з Окружних З'їздів у "Нашому Житті" не містимо. Замість того подаємо у Вістях з Централі короткі вісті про дату З'їздів і вибір голови Округи.

Замість квітів

В пам'ять Найдорожчої Мами бл. п. **Михайлини Томюк**, складаю на Запасний Фонд "Нашого Життя" 20.00 дол.

Володимир Томюк
Дітройт, Міч.

НА СТИПЕНДИЙНУ АКЦІЮ СУА ВПЛАТИЛИ в лютому 1977 р:

По 350.00 дол.:

Др. Юрій і Стефа Бережницькі, Філядельфія

По 200.00 дол.:

Інж. Роман і Оксана Левицькі, Філядельфія

Др. Микола і Марія Грушкевич. Клівленд — В пам'ять своєї Доні бл. п. Мотрі Грушкевич — Бігун.

Пані Олена Горбова, Голмс

Др. Юрій і Емілія Русин, Севен Гілс Н.Й. Парма

Йоганна Михайленко, Саскатун (205.00 дол.)

Григорій і Анастасія Мисишин, Спрінгфілд (201.00 дол.)

По 160.00 дол.:

Др. Дмитро і Марія Фаріон, Парма

По 150.00 дол.:

Д-р Борис і Марта Шмігель, Ферпорт П-во М. і В. Барагури, Вудгейвен

др. Богдан і Марта Цимбалісті, Джеймсбург

55 Відд. СУА Льюс Анджелес

По 100.00 дол.:

Юрій і Наталія Фединські, Блюмінгтон

Мирон і Ольга Лапки, Австралія (102.94 дол.)

Др. Т. Небожук, Вест Сенека

Люба Мосевич, Джерзі Сіті

По 75.00 дол.:

Л. і Е. Гнатов, Мідлтовн

93 Відд. СУА, Гартфорд 1-а рата на неї зложили:

Кляра Гарасимів 25.00 дол. Леся Крупа 10.00 дол. Замість квітів на могилу Брата нашої членки К. Гадзевич зложили: Я Кукуль — 10.00 дол. і по 15.00 дол.: 93 Відд. СУА і приятелі з місця праці К. Гадзевич.

По 30.00 дол.:

Володимира Михайлів, Честер (2-а рата)

Разом дол. 3.098,94

ЗАМОВЛЯЙТЕ ВИДАННЯ СУА

Ціна з пересилкою

3. Терлецька — Українські

Страви 7.50 дол.

Рідна Пісня — співаник 4.25

Альбоми взорів до вишивання — серія 1, 3, 4, 5 по 3.75

Пам'яткова Книжка XVII

Конвенції СУА 3.25

Відзначки СУА 3.25

НАШЕ ЖИТТЯ, КВІТЕНЬ 1977

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТДЕВ'ЯТИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО ЧЕТВЕРТЕ

НАПЕРЕДОДНІ КОНГРЕСУ

Вже близький той час, коли в травні ц. р. з'їдуться представниці українського жіноцтва й численні гості, щоб відбутися в Торонті Третій Конгрес Світової Федерації Українських Жіночих Організацій. Цей З'їзд відбувається в часі, коли увага кожної української людини звернена на події в Україні, де невблаганим ходом подій проходить важкий змаг націй за своє — бути чи не бути. Тому й гасло Конгресу звучить — як слід у таку хвилину:

**НАША ЄДНІСТЬ, ПРАЦЯ І МОЛИТВА —
НЕСКОРЕНІЙ УКРАЇНІ.**

Представниці 19 складових організацій із 11 країн вільного світу прибудуть на цей Конгрес. Вони заманіфестують нашу єдність, вони подадуть перегляд своїх осягів і об'єднаються в молитві до Господа Бога. А щоб виявити світові цю свою настанову, вони вийдуть першого дня на площу перед будинок Міської Управи, щоб це проголосити.

Велика праця жіночих організацій спрямована головню на збереження субстанції нашого поселення. Її покажуть звіти з праці і студійні сесії. В численних панелях і доповідях розгорнуться проблеми різних ділянок, що їх опрацювали досвідчені громадські діячки, членки різних жіночих організацій. Окремий панель присвячений праці й громадським зацікавленням молодого жіноцтва.

Вислід цього відіб'ється в резолюціях, що стануть дороговказом на майбутнє.

Поважне місце займуть на Конгресі виставки. Вони є показником осягів і змагань української жінки. Українські письменниці покажуть видання свого пера, образотворчі мисткині — подадуть перегляд своїх картин. Для пізнання української вишивки причиниться виставка взорів і стібів гуртка, що працював під проводом Люби Луцької. Світовий Комітет для відзначення Лесі України презентує перегляд видань поетеси у мистецьких світлинах. А щоб наша увага все була чуйна для подій в Україні — у цьому допоможе виставка руху опору у виданнях і графічних зображеннях.

Вислідом усього перебігу Конгресу повинна бути проєкція на майбутнє. Того сподіємось знайти в кінцевій фазі кожної Сесії, що повинна знайти розв'язку для різних питань. Її почуємо в нашій програмовій доповіді, яка буде виголошена третього дня Конгресу. Врешті певне прямування дасть слово нової голови, яку Конгрес повинен вибрати. Все це унапрявленню виллється в резолюціях Конгресу, що будуть ухвалені останнього дня.

Цей вагомий З'їзд українського жіноцтва напевне стане важливим етапом українського жіночого руху. Насичений волевим прямуванням, багатий у виявах, він повинен надхнути новим запалом його учасниць і тих усіх, що за його перебігом будуть слідкувати.

МАНІФЕСТАЦІЯ КОНГРЕСУ

У програмі III Конгресу Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, що відбудеться в днях 26-29 травня 1977 у Торонто передбачений також маніфестаційний виступ. Першого дня Конгресу 26 травня опівдні президія й учасниці Конгресу вийдуть перед будинок Міської Упрви з відповідним транспарентом. Маніфестація підкреслить прямування українського жіноцтва для допомоги Батьківщині.

ВИСТАВКА ВИДАНЬ ЖІНОЧОГО ПЕРА

Щоб виявити участь жіноцтва в літературному процесі й публіцистиці Організаційна Комісія Конгресу СФУЖО в Торонто запланувала виставку видань жіночого пера. У днях 26 і 27 травня вона буде відкрита в приміщенні бібліотеки Українського Національного Об'єднання, а 28 травня буде перенесена до приміщення біля Шератон Болрум, де відбудеться бенкет Конгресу. Виставка вмістить видання за роки 1974-1977.

ЗГОЛОШЕНІ ДЕЛЕГАТКИ

Програмова Комісія III Конгресу СФУЖО, що підготовляється на 26-29 травня 1977 р. в Торонто, подбала про те, щоб усі складові організації прислали своїх представниць. Дотепер зголосили своїх делегаток — Об'єднання Українських Православних Сестрицтв у США (п. Віра Драч, Олександра Селепина), Організація Українських Жінок Вел. Британії (п. Олександра Марків), Об'єднання Українок Бельгії (п. Наталка Курляк), Об'єднання Україн-

ських Жінок Німеччини (п. Валентина Терешкун), Товариство Українських Жінок ім. О. Теліги (п. Іванна Дишкент), Союз Українок Аргентини (п. Лідія Таурідська), Організація Українських Жінок Бразилії (п. Ольга Горачук). Зголошення дальших представниць є в підготові.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ КОНГРЕСОВОЇ КНИЖКИ

До Ред. Колегії Книжки III Конгресу Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, яка була проголошена в попередньому числі Вістей, є запрошені також представниці з Канади. До Ред. Колегії увійшли пп. Стефанія Савчук, голова СФУЖО, і п. Ярослава Зорич, редакторка "Жіночого Світу" і п. Марія Солонинка, голова Номінаційної Комісії.

ЛУКЖ У РІЧНИЦЮ СМЕРТИ І. ПАВЛИКОВСЬКОЇ

У першу річницю смерти бл. п. Ірини Павликовської, яка була членкою і бувшою головою Крайової Управи Ліги Українських Католицьких Жінок Канади, Крайова Управа створила філію видавничого фонду Покійної. Як відомо, Управа СФУЖО проголосила створення такого фонду для видання історії ОУЖ Німеччини, що її написала бл. п. Ірина Павликовська. Філія того вид. фонду при ЛУКЖ переводить більш успішно збіркову акцію на терені цієї організації. Усі фонди, що будуть зібрані на ту ціль, будуть

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

В останньому часі відійшли у вічність дві видатні членки Союзу Українок Америки. Багато сил і праці віддали вони завданням своєї організації, яка з великим жалем відпровадила їх на вічний спочинок.

Дня 11 січня 1976 р. ненадійно відійшла від нас бл. п. **Іванна Бенцаль**, почесна членка Союзу Українок Америки і почесна голова Окружної Управи СУА Нью-Йорку. Походила з Угнова. До Союзу Українок Америки включилась коротко по заснуванні. Працювала в 4 Відділі СУА, а потім була доволі головою Окружної Управи. Після створення ЗУАДКомітету брала участь в допомогивих і переселенчих акціях. Врешті, коли вже можна було розгорнути допомогу скитальщині, Іванна Бенцаль очолила Жіночу Секцію ЗУАДКомітету в Нью-Йорку, яка вислала тисячі пачок потребуючим. Зустрічала також переселенців на пристані. В останніх роках була активна в Окр. Управі СУА, в Об'єднаному К-ті м. Нью-Йорку. В її Пам'ять.

переслані на Вид. Фонд ім. Ірини Павликовської при СФУЖО. Рівночасно Крайова Управа ЛУКЖ переслала від себе пожертву 200 дол. Дальші пожертви будуть проголошені.

Це дуже гарне вшанування пам'яті покійної голови ЛУКЖ, що його провела Ліга Українських Католицьких Жінок Канади.

Дня 25.11.1977 р. відійшла від нас по недовгій хворобі бл. п. **Михайлина Чайковська**, почесна голова 20 Відділу СУА у Філядельфії. Народилась і проживала у Львові. Обдарована гарним голосом, виступала у хорах. Громадську заправу дістала в читальні "Просвіти", де збиралась молодь і жіноцтво. На еміграції в Німеччині включилась в працю ОУЖ, а прибувши до Америки в 1949 р. стала членкою, а потім головою 20 Відділу СУА ім. Олени Теліги. Була загальнолюбленою серед членства СУА і громади, брала участь у Конгресах СФУЖО, УККА і СКВУ. Останні роки проживала в оселі "Вознесення", де також відчувався її благодатний вплив. Похоронивши свого чоловіка бл. п. Антона Чайковського у 1975 р. вже не повернулась до повного здоров'я. З жалем провела її в останню дорогу Окр. Управа СУА і вся українська громада.

Л. Б.

Замість квітів на свіжу могилу дорогої **Іванни Бенцаль** складаю 10 дол. на Фонд Року СФУЖО

Лідія Бурачинська, Філядельфія

На вічну пам'ять незабутньої голови Союзу Українок на Рідних Землях бл. п. **Мілені Рудницької**, великої громадянки і посолки, складаю 10 дол. на Фонд Року СФУЖО.

Ганна Дмитерко-Ратич, Едісон

В пам'ять дорогої бл. п. **Олени Лотоцької** складаю 10 дол. на Фонд Року СФУЖО і пересилаю щирий привіт Конгресові

Марія Пашук, Алден, Па
б. членка 42 Відділу СУА

ВИСЛІД XVI ЛІТЕРАТУРНОГО КОНКУРСУ СФУЖО

Комітет XVI-го Літературного Конкурсу СФУЖО, фундаторкою якого є д-р Маруся Бек, обрав жанр новелі для учасниць конкурсного змагу. Надіслано 23 праці з різних країн поселення.

Члени журі — д-р Олександра Копач, мгр. Тоня Горохович і мгр. Леся Храплива-Щур, розглянувши твори авторок, зробили такі висновки:

I. Конкурс проголошено на новелю. Новеля, це вид літературного прозового твору про незвичайну подію з несподіваним закінченням. Новеля визначається напруженням дії, драматичністю і глибиною переживань героїв, проте зберігає лаконічність вислову та багатство художніх засобів. На жаль, тільки деякі твори відповідали вище названим вимогам. Більшість надісланих матеріалів — це оповідання, спомини з тематикою першої половини нашого сторіччя, деякі з них добре й цікаво написані.

2. Взявши до уваги основні прикмети новелі, журі призначило першу нагороду авторці новелі "**Жінка і авто**" — **ІРИНІ ВИННИЦЬКІЙ-ПЕЛЕНСЬКІЙ**, Дітройт, США, другу нагороду за новелю "**Іменини пані Ірусі**" дістала авторка **ОЛЬГА КУЗЬМОВИЧ**, Нью-Йорк, США, третю нагороду за новелю "**Ганька**" признано **К. ПОЧИНОК, Ройтон, Англія**.

Із надісланих творів вирізняють чотири: "**Баба Варлампа**" — авторка **А. Максимович**, Виллов Гров, США, "**Перший день в Австралії**" — авторка **Марія Крем'янівська**, Австралія, "**Іван Васильович Сотенко**" — авторка **Ганна Чернін**, Чікаго, США, "**Світло з давніх літ**" — авторка **Ст. Мороз**, Мюнхен, Німеччина.

Щиро вітаємо переможниць конкурсу, всім учасницям дякуємо за надіслання творів.

Члени Комісії: **Д-р Олександра Копач, мгр. Тоня Горохович, мгр. Леся Храплива-Щур.**

OUR LIFE

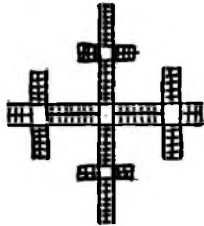
MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXXIV

April 1977

No. 4

Editor Marta Baczynsky

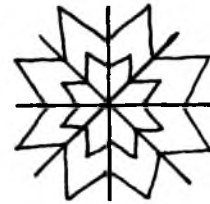

Holyday Greetings.....

In the glorious tradition of Easter, we extend our best wishes to Honorary President Mrs. Lydia Burachynsky, our Regional Councils, to all our Branches, members far and near and friends.

May the blessing and hope of the Resurrection strengthen our efforts to achieve our goals and aspirations; may our labors bear fruit for the good of our nation.

In greeting and with love we extend our best wishes for the dawning of a new free tomorrow to our brothers and sister in our homeland.

CHRYSTOS VOSKRES

MOTRIA KUSHNIR

WOMAN

VIEWS & NEWS

WOMAN'S WORLD

+ On January 30, 1977 the National Board of Directors of Girl Scouts of the U.S.A. endorsed the Equal Rights Amendment. The action stirred minimal, yet very vocal, negative response. A few of the adult members were so provoked that they went so far as to burn their uniforms in public squares—a tactic they certainly learned from their sisters at the opposite end of the political spectrum.

By and large, however, the Board's endorsement found favor with the membership of Girl Scouting. Many local Girl Scout councils had taken action to support the ERA years before the national body took its position. With the national decision, many councils that had not taken the issue under consideration decided to pass pro-ERA motions.

After passing the ERA endorsement, the National Board prepared a news release to inform the public, as well as its own membership, of its decision. The release stated that the motion

"was greeted with enthusiastic applause and was passed in just 14 minutes." Dr. Gloria D. Scott, Girl Scout National President, was quoted as saying: "The rationale behind the passage of the motion follows the National Board decision last year that Girl Scouts of the U.S.A. must be actively involved in current issues which will have an impact on the lives of our girls as they mature into womanhood."

+ Organizations concerned with civil liberties have responded to the Supreme Court decision against women's rights by initiating legislation which will prohibit discrimination against pregnant workers. In *General Electric v. Gilbert*, the Supreme Court last December ruled that it is not illegal sex discrimination under Title VII of the 1964 Civil Rights Act for private employers to deny women with pregnancy-related disabilities the disability payments to other workers.

One week after the *Gilbert* decision, a two-day meeting was organized by the International Brotherhood of Electrical Workers, AFL-CIO—who brought suit in the *Gilbert* case—the American Civil Liberties Union and other concerned groups to decide on a common legislative strategy to counteract the decision. Among the more than 100 people and 50 organizations who attended the meeting were feminists, labor, civil rights and law reform groups, as well as members of the staff of various Congresspersons.

The initial meeting ended successfully. The participants agreed to form a "Campaign to End Discrimination against Pregnant Workers" (CEDPW) and to work for legislation overruling the Supreme Court. During January a bill was drafted and approved which would require that pregnancy-related disabilities be treated just like every other temporary disability.

For most women—statistically, 95%—the period of time when they are physically unable to work because of pregnancy

NASHE ZHYTTIA ENGLISH DIGEST

"JUST BETWEEN US AND THE TELEPHONE"

LONGING FOR THE NATIVE LAND.....

In an article dealing with the subject of the Ukrainian Museum, Mrs. Christine Navrocky, UNWLA vice-president, explains the purpose of the founding of this institution and our obligations as a nation with reference to it.

The writer appeals to the consciousness of her readers and asks if in the process of dispersment from our native land did our people take the spirit of our nation along. Yes, she claims, they did, and part of that spirit is the insistence on the preservation of our cultural heritage, our traditions. The Ukrainian Museum is the cumulative effort of those in whom the spirit is unwavering, states Mrs. Navrocky.

This institution is seen by Mrs. Navrocky as a solid foundation upon which young people can build their national identity, their pride and sense of belonging. The Museum, she says, is a resistance to assimilation (here the writer quotes Valentyn Moroz, who defines assimilation as the destruction of the structure of tradition). And what is tradition, she goes on to say, but our religious observances, our songs, our native culture — the cement which holds a nation together.

Mrs. Navrocky appeals to our readers to realize the magnitude of this undertaking by UNWLA, to appreciate its necessity and to offer moral and financial support.

Our monthly commentator on mores and morals, Lubow Kalynowych, presents us this time with a very interesting "quirck", perhaps it is even a habit by now, which is very prevalent among our people. It seems that whatever tradition we brought from our part of Ukraine, that and only that is a Ukrainian tradition; everything else is discounted.

Ukraine, by European standards, is a large country. We are a people rich in culture — a statement which means that our culture is varied, has many facets and colors. Our little corner is just as Ukrainian as that of our neighbor who came from across the river or from the other end of our native land. There should not be an "ours" and "yours" — we are varied, true, in many aspects of our traditions, but it is important to remember at all times that we are all Ukrainians — and unity is our goal.

and childbirth is six weeks or less. The voluntary leave a woman may wish to take before or after the birth of a child is not included under the category of a pregnancy-related disability, but only the time that she is disabled from working. Time lost for a normal childbirth and recovery period, a miscarriage, a caesarian section, a terminated pregnancy or an ectopic pregnancy would be covered.

While pushing federal legislation to counteract the *Gilbert* decision, the CEDPW will also work to make sure that there is no backsliding among states which have already held, as a matter of state law, that it is illegal to deny workers disability payments for pregnancy-related leaves. Thirteen states have laws covering pregnancy-related disabilities and Fair Employment Practices Agencies in 26 states follow EEOC guidelines relating to pregnancy and childbirth. The *Gilbert* decision is not binding upon state courts or agencies in interpreting their own state human rights laws.

The New York Supreme Court dramatically proved this point less than two weeks after the *Gilbert* decision was handed down. The justices ruled that the failure to pay New York women with pregnancy-related disabilities the same benefits given workers for other reasons violated the state's Human Rights Law. Even though the statute's provisions are "substantially identical" to those of Title VII, the New York court refused to follow the Supreme Court's reasoning. Instead, the judges politely noted that the ruling was "instructive but not binding." Several state agencies have also announced that they will not follow the Supreme Court's lead. For example, the executive director of the Pennsylvania Human Relations Commission stated that: "Nothing in the U. S. Supreme Court's opinion persuades us that our interpretation of the state law is incorrect or bad policy."

The bill supported by the Campaign to End Discrimination

against Pregnant Workers incorporates the theory behind EEOC guidelines. The bill has already been prepared for introduction in the U.S. House of Representatives. If the bill is passed by Congress, discrimination against women because of pregnancy-related matters by all employers, whether public or private, will be illegal.

+ In a recent United States Navy public relations brochure, a photograph was published showing a Navy woman saluting the captain as she requested permission to board the destroyer USS Sierra "for a visit." The caption below the photograph failed to state that the yeoman seaman could do little more than visit the ship simply because she was female. Under a statute passed in 1948 all Navy women: "may not... be assigned to duty on vessels of the Navy other than hospital ships and transports." The Navy no longer maintains either hospital ships or transports.

The statute, known in the Navy simply as "6015," does more than deny all women in the Navy the right to serve aboard Navy ships. With the aid of the Judge Advocate General (JAG) the Navy has applied the rule to restrict opportunities for women as completely and thoroughly as possible. The law stands as a road-block to chances for education, on the job experience and advancement.

For example, Yona Owens has problems typical of those confronting Navy women daily. She was trained by the Navy as an interior communications electrician, a job speciality traditionally reserved for men. At present, she has little opportunity to pursue the career for which the Navy supposedly prepared her. Her job is to maintain and to service complex electrical equipment; this equipment, like the gyrocompass, is found almost exclusively on ships. Owens, who is forbidden under 6015 to board a ship understandably finds job assignments hard to come by. Her career so far has involved a long battle to find

REUNION

To honor Valentyna Perejaslavec on her 50th anniversary as prima ballerina and to celebrate 25 years of her effort with the Ballet Theater, former students, friends and admirers of the artist staged a reunion recently at the Ukrainian National Home in New York. The party was sprung as a surprise, at which Madame Perejaslavec received glowing acclamations for her many years of work in the field of dance and choreography.

V. Pereiaslavets among her students and their families.

Prima ballerina Valentyna Pereiaslavets among her Ukrainian students.

physical places, acceptable to the Navy, where she can practice and develop at least some of her job skills.

Natoka Peden's case is another example of the Navy's discriminatory treatment of women. Peden sought training in specialized diving techniques, but found entrance to job opportunities in this field altogether beyond her reach. On the basis of 6015, the Navy refused to admit her to the training program. For many women like Peden who would like to pursue careers in oceanography when they leave the Navy, the ramifications of the situation are most serious. The policy, in effect, denies them the means to get the training they need in order to qualify for good civilian jobs—a privilege that men in military service have always enjoyed.

Yet another woman in the Navy who has faced sex discrimination is Joellen Drag. Ballyhooed by the Navy as their first female helicopter copilot, most of her experience behind a helicopter control board has been limited to posing for publicity shots. Once the photographers left, Drag found that the Navy wanted her to remain outside the cockpit. When she reached her first duty station, 6015 caught up with her chances to fly. Not only can she not serve on supply ships, the principal work of her squadron, but also—according to JAG interpretations of the statute—she cannot *land on* an aircraft carrier, no matter how briefly, nor even *hover over* it.

Problems of this same nature develop for all women officers when they try to find challenging jobs, whether on shore or at sea, in the Navy. Most of these choice positions require that the applicant be "eligible for command at sea." No woman can fulfill the requirements so long as 6015 remains on the books. Thus, females are barred from the most desirable jobs—the jobs, by the way, most crucial for advancement.

At present, a class action suit has been filed against the

Navy challenging the Constitutionality of 6015. *Owens v. Brown*—in which Owens, Peden and Drag as well as other Navy women, have been named as plaintiffs—is but one of a series of suits against the military on the Women's Rights Project's docket. Others include: *Beeman v. Middendorf*, in which a female customs officer is suing the Navy for preventing her from boarding one of their ships; *March v. Rumsfeld*, a suit against the Army, Army Reserve and Air Force; and in preparation is a suit on behalf of Virginia Todd and Rochelle Creegan, captains in the Army who suffered discriminatory assignments and harassment in Army Intelligence. The Women's Rights Project has chosen equality for women in the military as one of its priority projects. Their reason for doing so is twofold. First, the armed services are one of the last bastions of sexism and, thus, an obvious target for sex discrimination suits. Second, the military has traditionally served as a means to training and education impossible for many to attain in the civilian world. By denying female enlistees the right to such training and experience on the job, the military is preventing them from developing skills they could translate into high-paying jobs when they become veterans. The impact of the discriminatory practices is therefore far-reaching and long-term and so would be the favorable verdicts if handed down in these cases.

+ Margaret Mead once noted that power and money accrue to an activity not according to the societal value and productivity of that activity, but rather according to who performed it. Mead is, of course, right. The skills required of a secretary—a job that has come to be regarded as a typically female position—are more diversified and specialized than those of an assembly line workman—traditionally thought of as a man's job. Yet, the assembly worker earns significantly more than a secretary. Moreover, Mead's principle can be applied to move the argument even one step further. As reported by the U. S. Department of Labor, statistics show more men entering fields which have come to be regarded as traditionally female. There was an increase in the number of male secretaries from 17,000 in 1965 to 29,000 in 1975. According to the Bureau's survey, the average weekly salary for a male secretary is \$179. Female secretaries receive an average weekly salary of \$145.

In Memory of Iwanna Bencal

The Scriptures say, "God made us to know Him, to love Him, to serve Him in this world, and be happy with Him in the next" — how appropriate it is to the life of Iwanna Janet Bencal. For she loved and served God and country very well.

He called her to His heavenly abode in church, on the morning of January 11, 1977. What a blessed way to go!

In her memory I shall give you a very brief outline of her life. Seventy-five years ago she was born to the family of Bilyk in Uhniv, Western Ukraine. It was their fourth child and they named her Parasia. Her father died when she was very young, in her mother struggled with her family. The oldest boy, George, left for America in 1901 to make his fortune. When Iwanna (Parasia or Janet) was old enough, he sent for her to come to America. He took good care of her and sent her to school to learn English. Being a bright child, she was quick to learn and acclimatize herself to the new world.

When she married William Bencal, they rented an apartment in the Bronx, New York, where she lived for the rest of her life. Her son Paul was their only child. He and his family reside in Bay Village, Ohio.

With the passing of her brother George last year at the age of 92, her son and grandchildren are her only survivors. Her sister, Mary Davis, died in Michigan, and her other brother died in the military in Europe. Upon her mother's death, she went back to Europe to set up a stone memorial on the family plot. What a loving memorial from a loving child

After her separation from her husband, she obtained employment with the Cancer Society of New York. She helped to comfort the patients who came for advice with this dreadful disease. This work seemed very rewarding to Iwanna, for she had the ability to reassure them and helped them to have faith. She was with this organization until her retirement, with pension.

Active in the Ukrainian Relief committee, she worked diligently to help the displaced Ukrainian people in Europe to

get visas to come to the United States. Again she came to the aid of the people in need of help.

As for her work in the U.N.W.L. of America, you are all familiar with it. Receipt the 50th Anniversary Award of the U.N.W.L. at that event rendered her a great honor, which she appreciated very much, and I was glad to witness it; for she was one of the very few so honored.

She was not all that serious all the time. She had a great knack to entertain people. I'll quote you one, which I shall never forget.

Going to a U.N.W.L. of America convention in 1938, took four and a half to five hours to drive — from Jersey City to Philadelphia. In those days there was no heat in the cars. Iwanna, or Janet as we called her, entertained us with laughter and song during the entire trip. The laughter kept us warm; the singing kept us cheerful. It took my mind off the driving and made the long trip seem shorter.

At the country home of my brother and sister-in-law, William and Anastasia Wagner, we had many good times — playing cards, celebrating birthdays, anniversaries, and holidays. She was a constant visitor there, spending weekends, vacations, and holidays where I would meet with her. Only last September, I saw her for the last time. We were her dinner guests at a restaurant and she looked fine.

However, she must have had a premonition that her time was not for long, for only last summer, on her yearly visit to her son and his family, she gave him all of the necessary documents in case of her death.

I can only remember her as a happy, outgoing person, full of energy and a desire to help others. She leaves us with a purpose in life: to give of ourselves, to serve others, and do it cheerfully.

Eternal Rest grant unto her o Lord and let perpetual light shine upon her. May she rest in peace.

Petrunella Koster

СПОНЗОРИ СТУДЕНТІВ У БРАЗИЛІЇ, ЯКИХ ПРИДБАВ 3-Й ВІДДІЛ СУА У ФІНІКСІ, АРІЗОНА.

Завдяки жертвенності деяких наших членок та громадян, наш Відділ уже другий рік оплачує 3 стипендії в сумі 400.00 дол.

Цього року Відділ окремо придбав двох спонзорів на дві нові стипендії в Бразилії. Одну 150 дол. оплачують панство Марія і Володимир Чорненькі, а другу 200 дол. п. Василь Левицький, знаний із своїх щедрих датків на громадські і церковні цілі, головню на школи і освіту українських дітей. На його думку наша будучність буде такою, якими будуть наші діти. Його бажанням є оплатити студії медицини студентів в Бразилії та прийти з допомогою родині того студента. Пан Василь Левицький, колишній вояк Української Галицької Армії, ранений під Львовом, бувший

в'язень і полонений, живе самотньо. Не зважаючи на слабе здоров'я, він цікавиться життям українських громад і їх досягненнями. Нехай цей шляхетний вчинок п. Василя Левицького і панства Марії та Володимира Чорненьких стане прикладом і заохотою для других.

На заклик управи 3-го Відділу пожертви на стипендії зложили: **по 25.00 дол.** о. Мирослав Колодій, Марія і Володимир Білик, Наталія і Мирон Бривка, Люба і Іван Ленґстон, Слава і Іван Савицькі, Галина і Михайло Агашук, Віра Котула, Надія і Степан Попович, Катерина і Ярослав Росола. **По 20.00 дол.** Наталія і Іван Віятник, Павлина Галий, Орест Калина **По 15.00 дол.** Марія і Іван Чопко, Марія Ліневич, Зірка і Ричард Мерліоко,

Василь Левицький, Фінікс, Арізона.

Марія Осадців

По 10.00 дол. Параскевія Жизномірська, Михайло Мельникович, Олена і Григорій Іваноньків, Ірина Самолін. **По 5.00 дол.** Василь Рихлик і Зюнка Росола, яка також пренумерує журнал "Наше Життя" для бабусі в Бразилії.

К. Росола

ВИШИВКА ВИШИВКА

ПОДУШКА З МОТИВОМ "ФАСУЛЬКО"

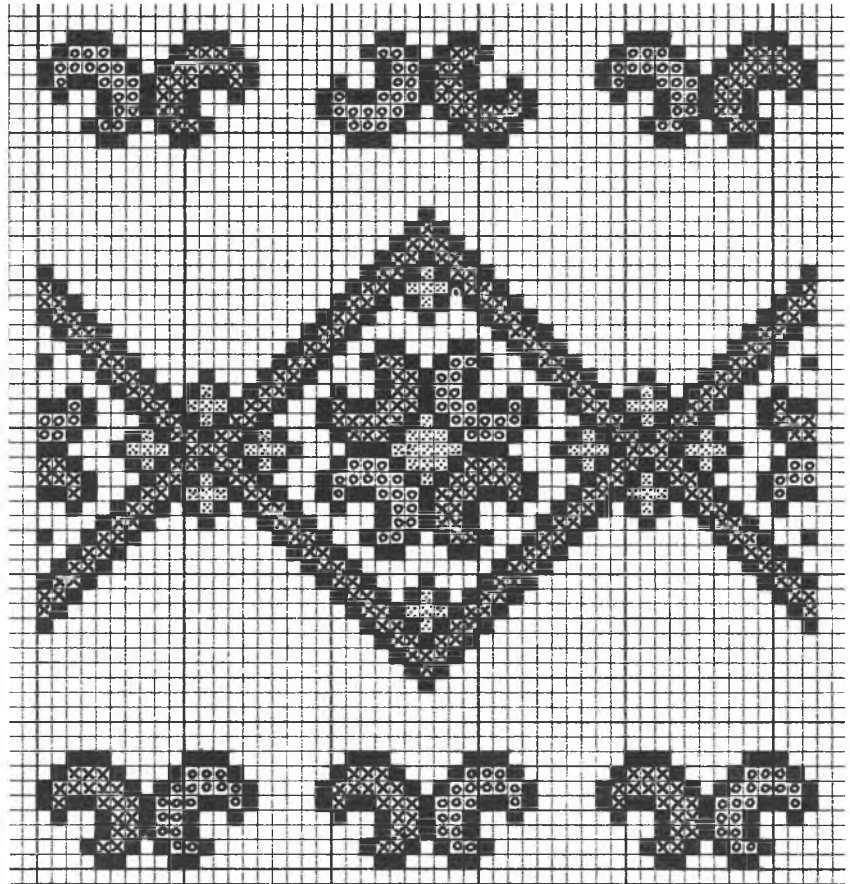
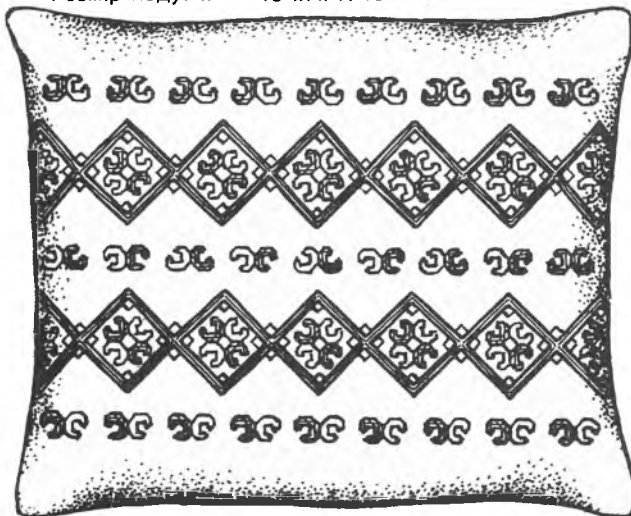
Декоративні подушки дуже тяжко по-новому прикрасити. Їх поверхня невелика, ужитковість вимагає осядлого примінення вишивки. Отже поза поздовжнім чи поперечним тяглим зором зрідка можна побачити іншу розв'язку.

А коли б розчленувати цей тяглий узір? От хоч би популярний гуцульський взір "фасульки", так чудово вміщений у композицію "вуставок". Спробуймо його поширити на ціле поле подушки!

Середущі ромби wzору з мотивом "фасулько" ідуть двічі рядом вшир цілої подушки. А поодинокі "фасульки" покидані поміж ними. Та вони не вільно покидані, а ідуть одні за одними у відступі півтора інча (3 см) від головного мотиву.

На матеріял подушки послужить нам біла або кремova панама.

Розмір подушки — 16 інч. X 18 інч.

ГУЦУЛЬСЬКИЙ ВЗІР "ФАСУЛКИ"

До вишивання вживати нитки марки Д. М. Ц. : чорна ч. 310, червона ч. 321 хх хх, зелена ч. 906 оо оо, жовта ч. 742... ..

УСМІХНИСЯ

НАЙКРАЩИЙ СПОСІБ

— Як ти це зробив, що Ірина так швидко пробудилася з своїх памороків?

— Я сказав оттак буцім до себе: "Цікаве, чому жінка, яка попадає в памороки, виглядає завжди бодай на десять літ старша".

"Нова Хата" 1938 р.

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

ЛУКІЯ ГРИЦІВ

МОРОЖЕНА ГОРОДИНА

Немає сумніву, що свіжа городина завжди смачніша від мороженої, однак не завжди можна мати свіжу, тому треба додавати до мороженої відповідну заправу, яка робила б їжу привабливішою.

ФАСОЛЬКА З ВУДЖЕНКОЮ

1 пачка (10 oz) замороженої фасольки (lima);
6 пасочків вудженки (basil);
1 в'язка зеленої цибульки;
1 зубець часнику;
1/4 чайної ложечки тарагону;
квасна сметана (вершки).

Фасольку зварити згідно з приписом на опакуванні і відцідити.

Вудженку підсмажити і підсушити на паперовому рушнику, але спершу залишити дві ложки смальцю, на якому тушкувати нарізану цибульку, потовчений часник і тарагон. Змішати з фасолькою та подавати із сметаною.

МОРКВА З ГОРОШКОМ

2 ложки смальцю з вудженки, або 2 ложки масла;
2 середньої величини моркви нарізані дрібно;
1 середньої величини цибулина тонко нарізана;
2 листки салати;
2 пачки (10 oz) замороженого горошку;
3/4 горнятка яблучного соку;
1 чайна ложечка насіченої петрушки;
1 чайна ложечка соли;
1/8 ложечка перцю;
1/4 ложечки цукру.

Моркву і цибульку втушкувати з товщем (2-3 хвилини). Накрити листками салати; на них накласти всі інші складники (крім петрушки) та варити відкриті коло сім хвилин, розділяючи виделкою замерзлий горошок. Салату викинути, городину змішати разом. Якщо рідини забагато, злити всю до окремої посудини і кип'ятити, поки не залишиться 1/4 горнятка, тоді влити знову до городини, змішати та подавати з додатком насіченої петрушки.

ГОРОДИНА В ПЕЧІ

1 пачка (10 oz) бруксельки;
1 пачка (10 oz) цвітної капусти (cauliflowers);
1 пачка (10 oz) броколі;
1 горнятко тертих сухариків або кукурудзяних платків;
1 і 1/2 чайної ложки соли;
1/2 горнятка масла;
2 ложки цитринового соку;
платки цитрини.

Заморожену городину залляти кип'ячою водою на дві хвилини; воду відлити. Сухарики і сіль змішати у пластиковій торбі.

Масло і цитриновий сік стопити разом. Висушити куски городини занурювати в масло та обсипати сухариками, потрясаючи кілька разів у торбі з сухариками.

Городину укласти в пласкій посудині одною верствою та пекти в гарячій печі 400° F коло 10 хв.

Подавати прикрашену платками цитрини.

ПЕЧЕРИЦІ НАЧИНЕНІ ШПІНАТОМ

1 пачка (12 oz) мороженого шпінату;
8 великих печериць;
1 кубик курячого бульйону;
1/2 горнятка води;
1/2 чайної ложечки соли;
1/4 чайної ложечки кропу;
1/8 ложечки спороженого часнику;
1 ложка сиру пармезана.

Шпінат зварити згідно з приписом на опакуванні. Видушити з нього всю воду. Відкрутити ніжки від печериць і дрібно їх посікти. Цілі шапочки і посічені ніжки залити бульйоном з водою і варити 5 хвилин. Рідину відлити до пласкої круглій (8 інчів) посудини. Голівки печериць відкласти набік, а посічену решту змішати з шпінатом, сіллю, кропом і часником. Розділити змішаний шпінат на 8 частин та начи-

нити голівки печериць, вставити в посудину з рідиною, посипати зверху пармезаном та пекти коло 25 хвилин при 350°F.

Докінчення "Листування"

мусить перетворитись із народного мистецького виробу у застосований, або прикладний мистецький твір.

Отже, як би сучасна вишивальниця не працювала над вишивкою, як би не старалась відтворити її первісний вигляд, то її діло не буде вже виробом народного мистецтва, а приміненем до обставин. Коли б навіть удалось їй дуже точно відшити взір, то на чому його примінить? На скатерці, на настільнику? Адже таких предметів у народньому побуті не було бо скатерті були ткани. Можна б відтворити вишитий рушник та й тоді матеріалом було б не домашнє, а фабрично ткане полотно.

Отже всяка вишивка в сучасному побуті — це вже прикладне мистецтво. Оксана Грабович говорить у своєму інтерв'ю про почуття стилю. Це є власне головне, чим повинна керуватися вишивальниця, коли старається вишивку примінити. Це почуття стилю вкаже їй, яка вишивка до якого предмету надається, який підобрати для неї матеріал і рід ниток, чи вишивка потрібна в цілості, чи лиш частина її і врешті чи залишити її в первісному розкольорованні чи змінити її.

Ця переміна, звісно, нелегка. До такого примінення вишивки у першу чергу покликані мистці, бо вони краще відчують всі відміни стилю, як звичайні аматори вишивки. Багато прикладів в тій ділянці подала мисткиня Олена Кульчицька, яка вчила ручних робіт у дівочих школах Перемишля. Для прикладу подамо пізніш одну-дві з її запроєктованих праць. І тепер в Україні є кілька мисткинь, що проєктують примінення вишивки до сучасного вбрання чи мешкання. Але цій галузі там не присвячують належної уваги, як і дослідам народного прикладного мистецтва.

Отак старалась я вияснити Вам потребу достосувати вишивку до сучасного вжитку. У згаданій ручній роботі, що була подана в ч. 10, 1976, були подані вказівки, яких слід триматися. Тому що в короткому виясненні та ще при відсутності рисунку не можна насвітлити цієї справи як слід, то до неї ще повернемося у нашому журналі.

Лідія Бурчинська

ХРОНІКА ОКРУГ

Округа Північний Нью-Йорк

Округа Північного Нью-Йорку, це частина давньої Округи Рочестер, яку поділено на Округи Полудневого і Північного Нью-Йорку. Ця Округа охоплює Бофало, Рочестер, Сиракузи з 6 Відділами і 221 членками. В кожній із тих місцевостей є два Відділи, один старших і другий молодших віком жінок. Це дуже здорове явище, бо такі Відділи можуть добре розділити працю в громаді поміж себе. Для доброї і тісної співпраці Відділів в кожній місцевості є заступниці голови Окружної Управи, яка одержує всі обіжники і інформації на рівні з головами Відділу. Раз у році з'їзджається ціла Округа на Окружному З'їзді.

Щоб перепровадити масову кампанію приєднання членства в 1976 р. запрошено організаційну референтку СУА. Разом із нею голова, заступниці голови на Рочестер і організаційна референтка Окружної Управи відвідали Відділи в Сиракузах, Рочестер і Бофало на протязі трьох днів. При цій нагоді ми побачили скільки є ще жінок, які не охоплені жадною жіночою організацією. Кожний Відділ вислав 50 запрошень до тих жінок, щоб прийшли на сходи, а один Відділ вислав 130 запрошень. Опісля членки організаційних комісій особисто переговорювали із тими жінками, в результаті Округа дістала 34 нові членки.

В окрузі є дві дитячі світлички, які відвідала виховна референтка СУА Ірина Лончина.

Відділи збирали підписи в обороні Української Церкви і політв'язнів, які опісля розіслано за вказівками СКВУ і Головної Управи СУА. Членки, а спеціально молоде жіноцтво, брали дуже активну участь у святкуваннях 200-ліття Америки і 100-ліття українського поселення. В Окрузі відзначаються молоді жінки 46 Відділу з Рочестеру, які не пропускають жодної нагоди, щоб заговорити про Україну, чи це в американських школах, чи на фестивалях чи телевізії. Рівнож пишуть листи до місцевої преси.

Заходом Окружної Управи та з поміччю референтки суспільної опіки СУА організовано в Рочестер Бюро Об'єднання Суспільної Опіки, яке вже в короткому часі виказалося дуже потрібним.

Відділи рівнож приходять із

поміччю потребуючим поза Америку. Вони знаходять спонзорів у громаді, чи самі спонзорують стипендісток у Бразилії, висилають численні пакки до Бразилії, Європи, як також допомагають дітям і бабусям у Німеччині та Бельгії.

В 1976 р. членки нашої Округи щиро відгукнулися на заклик Головної Управи причинитися до відкриття Дому і Музею СУА. Продаж цеглин на Музей, численні пожертви і дарунки для Музею чи крамнички при Музеї, дали заохоту Головній Управі довести це велике діло до кінця.

Голова Окружної Управи брала участь у відкритті Дому і Музею СУА, інформувала про це Відділи, як також здавала докладне звітлення із засідань і праці Головної Управи СУА.

Ірина Руснак
голова Окружної Управи

46-ий Відділ СУА, ім. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ, РОЧЕСТЕР, Н. Й.

(Праця Відділу за час від 1-го лютого 1976 до 31-го грудня 1976 р.).

Відділ начисляє 38 членок. Відбуто 8 ширших сходин і 4 засідання управи. Відділ був заступлений на 34-ох імпрезах організацій, бенкетах та з'їздах.

В березні виховна референтка СУА Ірина Лончина відвідала нашу світличку і висловила за признанням за вірцеве ведення світлички. В квітні Відділ брав участь у 5 імпрезах. Перша відбулася в "Назарет Коледж" де прибула пані Джексон, дружина кандидата на президента Америки. Наша делегатка до УККА Марта Шмігель привітала п. Джексон від української громади і подарувала їй писанку від Відділу. З великим захопленням п. Джексон приняла дарунок.

3-го квітня відбувся з нагоди 50-ліття СУА бенкет влаштований спільно комітетом 46 і 47 Відділів. Програма була цікава, а найбільш зворушливою точкою програми було відзначення стареньких піонерок, членок 46-го Відділу. Прихід в сумі 500 дол. призначено на Музей СУА.

В квітні відбувся Окружний З'їзд Північного Нью-Йорку в Бофало. Чотири делегатки брали участь у з'їзді.

Марта Шмігель занялася збіркою дарованих речей для крамниці при Музеї СУА.

Наступною імпрезою в квітні було внесення прапорів у "Мідтаун Плаза" студентами американських шкіл. Наш Відділ подбав, щоб і український прапор зайняв почесне місце. Студентки Катруся Гуран, Олеся Гуран і Надя Трач брали участь у тому відзначенні.

Спільно з 47 Відділом ми брали участь в дводенній виставці мистецьких виробів у "Мідтаун Плаза". А. Івасів та Дарія Лужецька демонстрували писання писанок, яке завжди захоплює глядачів, а Христина Венгльовська вишивала. При тій нагоді роздавано брошури про наші традиції і мистецтво.

Травень: відбуто ряд засідань ініціативного комітету Суспільної Опіки, в якому наш Відділ брав активну участь і був один з 6-ох організацій, що ухвалили необхідну потребу організувати Суспільну Опіку в Рочестері.

5 травня відбувся День Матері в нашій світличці. Діточки виводили вправи та співали пісні, які вивчили на протязі року. На кінець кожна мама одержала квіти від своєї дитини. Присутніх вгощено кавою й солодким.

Червень: першою імпрезою було закінчення світлички. Діти перевели дуже гарну програму, а градуанти в шапочках і пелеринках були окремо відзначені.

При кінці червня при Рочестерському Музеї відбувся "Міжнародний Фестиваль Націй". Як і попередніми роками, імпрезу відвідало між 20-25 тисяч глядачів. Наша виставка експонатів музейної вартости захоплювала глядачів.

Відбулося також писання писанок Ліндою Латюк та Дарією Лужецькою, вишивання і продаж печива. Брошури знайомили чужинців з Україною, її народом, культурою і мистецтвом.

Під час відзначування 200-ліття американської Незалежності 4 липня Відділ знову постарався про відповідну виставку мистецьких речей на святкуваннях на передмісті "Айрондеквойт."

У вересні організовано кампанію для приєднання нового членства. До комітету увійшли пані: Таня Баб'юк, Люба Шмігель, Тамара Гуран, Слава Коба і Параня Міллер. Комітет дуже завзято поставився до свого завдання, понад 50 осіб були запрошені до нашої організації листовно і телефонічно.

В жовтні відбулися надзвичайні місячні сходи нашого членства і гостей. В ряди СУА вписалося 8 нових членок.

В грудні загостив св. Миколай до нашої світлички. По короткій програмі

46 і 47 Відділи СУА, Рочестер
Br. 46 and 47 in Rochester.

діти отримали дарунки від с. Миколая.

19 грудня відбулася остання імпреза в "Айзенгарт Авдіторіум". Приготовлено на показ традиційний свят-вечірній стіл з дванадцятьма стравами. Роздавано люточки з поясненням традиційного свят-вечірнього стола та пісних страв. Рівночасно відбувався продаж печива.

8-10 жовтня Марта Шмігель, делегатка 46 Відділу до УККА брала участь в Конвенції Конгресового Комітету в Нью-Йорку.

В амер. пресі появлялися статті про нашу працю в різних імпрезах.

1. В рочестерському щоденнику "Таймс Юніон" була поміщена стаття зі знімком учительки німецької мови, Наді Трач, членки 46-го Відділу — "Писання писанок в "Мідтаун Плаза."

2. В "Кодакері" тижневій газетці фірми Кодак був допис про членок 46-го Відділу, які працюють в Кодака і беруть участь у Міжнароднім Фестивалі. Знімок організаційної референтки Відділу Тані Баб'юк був поміщений на тлі вишивок і показу вишивання.

3. Стаття зі знімком М. Люби Шмігель була поміщена у "Демократ енд Кронікл" з дописом про ідентичність українців в американській громаді. Виховування наших дітей в українському дусі, праця організацій та наші звичаї були гарно описані в цій статті.

4. Численні листи були поміщені в рочестерських щоденниках в справі наших політ'в'язнів.

5. Вислано лист до видавництва "Американ Герітедж Кук Бук" з прохестом і просьбою справити помилку, будьто наші традиційні страви як кутя і борщ є польськими і російськими.

В звітовому часі Відділ зложив 350 дол. на Музей СУА і 50.— долярову су-

Виставка мистецьких творів І. Твердохліб. Художниця у мальованці власної композиції розмовляє з М. Крамарчук
Art exhibit of I. Tverdokhlib. The artist conversing with M. Kramarchuk.

му для Комітету Мороза з нагоди висвітлення фільму "Бумеранг" на місцевій телевізійній програмі.

46 Відділ СУА тісно працював з членками 47 Відділу в Рочестері. Відділ виконав всі свої обов'язки перед Централєю та Окружною Управою СУА.

Стефанія Павлович Оксана Кулик
голова пресова референтка

47-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ РОЧЕСТЕР, Н. Й.

(Звітний час від березня 1976 до лютого 1977 р.)

Відділ начисляє 86 членок. Є членом місцевої клітини УККА, співпрацює із 46 Відділом СУА і іншими громадськими організаціями. Головою Відділу є Марія Крамарчук. В цьому році проведено активну кампанію за приєднання нових членок, яка увінчалася гарним успіхом, бо у грудні приєднано 13 нових членок. Відділ відбув 8 ширших сходин і 8 засідань управи.

3-го квітня 1976 р. у співпраці із 46 Відділом величаво відсвятковано 50-ліття СУА. Почесною гостею і бесідницею була заступниця голови СУА Христина Навроцька. Також спільно з 46 Відділом вітали ми в нас виховну референтку СУА І. Лончину. Після нарад І. Лончина відвідала дитячу світличку, де діти привітали її гарно підготованою молодими вчительками програмою. Референтка висловила вдовolenня і похвалу учителькам та дітям. 9-го вересня відбулася зустріч з організаційною референткою СУА. І. Захарко, яка дала цінні поради як приєднувати нових членок. 17-го жовтня відбулася зустріч референтки суспільної опіки СУА Т. Савицької не

тільки з членками обох Відділів, але також зі ширшим громадянством. Під час зустрічі засновано постійне Бюро Об'єднаної Суспільної Опіки у Рочестер. Очолює його членка 47-го Відділу Анна Капітан. Секретаркою є також членка 47-го Відділу Таня Шутер.

Відділ провадить світличку уже багато років. В 1976 р. 46 Відділ включився активно до співпраці і перебрав на себе більшість обов'язків, зв'язаних з провадженням світлички.

На ширших сходинах було відчитано два цікаві і гарно опрацьовані реферати: 1. Культ Шевченка в Україні — Слава Стеців, 2. Життя і творчість Василя Стефаника — Галина Павлічко.

12 червня відбулася вже традиційна зустріч градуантів середніх шкіл і Школи Українознавства з громадянством. Улаштуванням і веденням цієї гарної програми занялися Культурно-освітні референтки і імпрезовий комітет. 10 і 11 липня Відділ влаштував виставку мистецьких праць членки Відділу Ірини Твердохліб. Голова Відділу Марія Крамарчук представила її зібраним як людину, громадянку і членку Відділу. Виставку відкрив мистець Мар'ян Бурачок з Бофало, намалювавши силуету Ірини Твердохліб як мистця. Виставлені були — олія, акварелі, кераміка трипільська й гуцульська, мальованка, батік і емалія. Виставка викликала зацікавлення численних відвідувачів.*

Відділ взяв участь у Інтернаціональній Мистецькій Виставці в Рочестер, виставляючи експонати українського народного мистецтва.

Членки управи Відділу занялися збиранням підписів в обороні Церкви в Україні, які вислано до Об'єднаних Націй, до Світової Федерації Церков у Женеві і до Папи Павла 6-го.

Дебютантки на Вечерницях "Червоної Калини", яких представив 47 Відділ С.У.А. в Рочестері
 Стоять від ліва до права: Ірця Шмігель — партнер Іср Пеняк (Чикаго), Ірка Рендзяк — Юрко Сметана, Віра Олійник — Андрій Адамчук, Ліда Михайлюк — Борис Гудзяк (Суракузи), Марія Марголич — Богдан Єйна, Юля Бабюк — Григорій Долішний (Ст. Кетринс — Канада), Ірина Лико — Віктор Куш, Богданна Лалічак — Антін Гринчишин, Тамара Білик — Петро Гук, Єлисавета Бездух — Орест Тороус, Христина Лужецька — Славко Глушко
 Debutants at the "Chervona Kalyna" Ball, presented by Br. 47 in Rochester.

Управа Відділу і багато членок під проводом референток суспільної опіки, занялися збиранням і пакуванням одягу. Вислано 9 пачок з одягом для наших поселенців у Бразилії і 2 пачки до Європи. Відділ допомагає двом "бабусям" і двом садочкам у Німеччині.

Відділ співпрацює з Окружною Управою, до якої входять п'ять членок Відділу.

Для здобуття фондів господарської референтки при активній допомозі членок управи і жертвенності багатьох членок Відділу, влаштовують два рази в році продаж домашнього печива, який все дає гарний матеріальний успіх.

Ольга Ганушевська
 пресова референтка

ВЕЧЕРНИЦІ ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ В РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Хоч панувала сувора зима, однак не охолодила вона ентузіазму групи рочестерців у їхньому змаганні до задержання традицій.

У висліді зусиль та дбайливого підготовлення О. Б. В. У. А., Станиці

Братства Вояків 1. Укр. Д. У. Н. А., Станиці кол. вояків У. П. А., 47-го і 46-го Відділів С. У. А., Жіночого Відділу О. О. Ч. С. У., та Сестрицтва при церкві Св. Покрови — відбулися 5-го лютого ц. р. Вечерниці Червоної Калини в залі репрезентативного готелю "Амерікана".

Імпреду відкрив голова комітету Степан Ольшанський та передав даліше ведення у руки товстмастера-аранжера Мирона Баб'юка. Парох церкви Богоявлення о. Василь Остах поблагословив трапезу, а опісля склав молитовну подяку за спожиті дари.

Кульмінаційною точкою вечора була презентація дебютанток. Під звуки маршевої пісні "Гей у лузі", під блиск фото-апаратів та гучних оплесків присутніх, під проводом бувших вояків увійшли на залю чарівні дебютантки в супроводі своїх партнерів. Наш цвіт і надія!

Раділо серце подивляючи молодість і красу тих, що за кілька хвилин, актом презентації офіційно стали частиною української спільноти!

Палким словом вітала дебютанток голова 47-го Відд. С.У.А. Марія Крамарчук, закликаючи, щоб були горді свого походження, бо "очі нашої Батьківщини і усі надії звернені на усю

українську молодь тут і там".

Сьогоднішній вечір назвала М. Крамарчук "днем символічного марафонського бігу", в якому наші молоді мають перебрести горючий смолоскип правди і любови та "донести до Українського Олімпу, до визволеної, золотим сонцем Волі осяяної України!"

Церемонію презентації дебютанток та їхніх партнерів перевела Іванна Мартинець, членка управи 47-го Відділу С.У.А.

Члени Комітету зложили дебютанткам гратуляції.

Заунали звуки вальса — перший танок дебютанток з їхніми батьками, незабаром передали свої доні у руки партнерів.

До ранніх годин продовжувалася забава при милозвучній оркестрі "Нові Обрії" — Танці були переплітані вокальними точками.

Настрій вечора був радісний, ширий і сердечний, що об'єднав усі три генерації в одну велику родину.

Ірина Михайлюк

46 та 47 Відділи зложили з доходу, який принесли вечерниці "Червоної Калини" — 50.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

49 і 97 Відділу з Бофало

Br. 49 and 97 from Buffalo.

49-ий ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ, БОФАЛО,

Разом з 97-мим Відділом улаштовано З'їзд Північного Нью-Йорку в дні 4. квітня 1976 р. Через те не відбувся традиційний констест на найкращу паску, але 11-го квітня був продаж пасок і печива.

9-го травня відбулась прогулянка до Українського Музею і Галерії — Мистецтва в Ніагара Фалс, Канада, на відкриття виставки Міртали Кардиналовської — Бентов.

У вступному слові Ольга Колянківська, що спільно з своїм чоловіком веде Музей, згадала про виховну роль матері мисткині, у формуванні її таланту.

Др. А. Гумецька, професор Мічигенського університету, коротко з'ясувала відношення між скульптурою і поезією. Звичайно вважається, що поезія може передати ідеї і дії в часі, а різьба обмежується зображенням матеріального моменту. Праці Міртали поєднують ці елементи, в її скульптурах є рух і абстракція.

Мисткиня, що є одночасно поетесою, читала свої вірші, по-українському і в англійському перекладі. Читання було ілюстроване прозірками скульптур

Виставка міститься у великій залі на першому поверсі.

Тридцять творів, виконаних в міді, з них дві плоскорізьби, і зображення голови батька. Інші твори — це зображення стін, сходів, брам і людей у різних поєднаннях. Є й вільніші форми, нпр. "Полум'я". Найбільше сподобалася мені "Народження душі" переливами світла і заокругленими формами. Хоч скульптури невеликі, то мають задум монументальності і в них відчувається сильна індивідуальність мисткині.

Міртала Бентова-Кардиналовська вже дорослою відкрила свій талант і

ВІТАЄМО НОВИХ ЧЛЕНОК СУА

У висліді проведеної при кінці минулого року кампанії приєднання членок до 49-го Відділу СУА, ім. Ольги Басараб, в Бофало вступили такі пані: **Ольга Бейгер, Емілія Гринчак, Юлія Гринчак, Олександра Грега, Марія Грега-О'Данел, Анна Заньків, Тетяна Криницька, Таїса Потленко, Оксана Сасик, Ірина Чмола.**

Вітаємо їх щиро в рядах союзнок!

За Управу Відділу
Тетяна Душенко
секретар

почала студіювати. Пізніше проявилось в неї обдарування до поезії.

На другому поверсі Музею знаходяться оригінальні малюнки українського канадського маляра Василя Курлика — його потраюючи ілюстрації до кожного вірша евангелії від Матвія, що появилися альбомним виданням "Страсти Христові" в 1975 р. Членки 49-го Відділу оглянули всі картини українських мистців. В доішніх залах можна було познайомитися з найновішими польськими плякатами, більшість яких модерністична, сміла в оформленні.

Цей День Матері був проведений відмінно від усіх попередніх. 23-го травня Ніля і др. Стецьків мали доповідь про їхню подорож до Бразилії із висвітленням фільму про тамошнє українське населення. Дохід з цієї імпрези уживано для пересилки одягу до Бразилії. Туди вислано вісім пачок — 260 фунтів. Оплата виносила 155,94 дол.

13-го червня представниця Відділу брала участь в празнику 25-ліття української православної церкви в Бофало.

Під час українсько-американського дня в серпні Відділ продавав солодке печиво і вишивки для придбання фондів для своєї праці. До Українського Музею в Нью-Йорку вислано малі вишивки для продажу в крамниці при Музеї.

19-го вересня влаштовано мале прийняття разом з 97-им Відділом з нагоди приїзду і доповіді організаційної референтки СУА, Ірени Захарко.

21-го листопада відбулись святочні сходи у формі товариського чайку в рамках кампанії приєднання членок. Запрошено на це ряд пань, майбутніх членок.

2-го січня 1977 року відбулась традиційна Різдвяна Зустріч зі співанням колядок і кутею. Ірина Лаврівська прочитала свій вірш про вражіння з подорожі по Україні.

Наші представниці брали участь в

бенкеті, концерті й бали місцевого відділу УККА з нагоди святкування Незалежності й Соборности України 21-го січня 1977 р. 22-го січня голова Анна Макух була присутня при підписанні мейором міста декларації про Незалежність України. Це було показано на телевізії.

68-ий ВІДДІЛ СУА, СИРАКУЗИ

Діяльність Відділу в 1976 році розпочалась прощанням нашої дуже діяльної і всіми улюбленої членки Ярослави Гапій. Коротко після того відбувся у нас вечір української жінки з доповіддю нашої нововибраної голови Надії Сенік.

Черговою імпрезою був літературний вечір Анатолія Галана. Численна публіка допізна дискутувала при каві і солодкім. Розкуплено багато книжок.

Незле нам також вдався великодній базар, а після того продаж печива. Наш Відділ успішно перевів продаж цеглин на Український Музей, бо зібрав 515 доларів.

7 березня 1976 року відбулись у нас ширші сходи, присячені св. пам'яті почесної голови-основниці СУА Олени Лотоцької.

Як кожного, так і цього року Відділ вислав 4 великі пакунки до Бразилії. Також вже від років опікується стипендиктою, але тимчасово перервав опіку, з причини хвороби стипендикти.

Писано листи до конгресменів в справі українських в'язнів, а також до Риму в справі Патріярхату.

Останньою і надзвичайно вдалою імпрезою у нашому Відділі був літературний вечір Ганни Черінь, на якому було дуже багато присутніх. А ще тим був цей вечір успішний, що прибуло багато молоді. Вечір протягнувся до пізна. Присутні закупили велику скількість книжок авторки.

Відділ брав також активну участь у святкуванні 200-ліття Америки і 100-ліття поселення українців в Америці.

Фалина Войтович
пресова референтка

68 і 85 Відділи СУА, Сиракузи з головою Округу Іриною Руснак та організаційною референткою СУА Іриною Захарко
Br. 68 and 85 in Syracuse.

97 Відділ СУА. Святкування іменин патронки Відділу Марусі Бек 29 лютого 1976 р.

Br. 97 during namesday celebration of their patron Mary Beck.

97-ий ВІДДІЛ СУА ім. М. БЕК, БОФАЛО, Н.Й.

(Звіт праці від січня 1976 до січня 1977 р.)

Річні загальні збори з вибором нової Управи, відбулися 28-го січня, 1976. Перші сходи новобраної управи відбулися 3-го лютого. Відділ вшанував свою патронку Марусю Бек святковою вечіркою з нагоди дня її народження, яке припадає що чотири роки. Др. М. Бек, будучи в Бофало, мала інтерв'ю на телевізії, яке передано під час висток.

В березні гурток юних бандуристів, яким опікується наш Відділ, виступав на Шевченківському святі.

В квітні відбувся річний з'їзд Окружної Управи. Обидва місцеві відділи були господарями з'їзду. З цієї нагоди наш Відділ подарував кілька предметів для крамнички при музеї СУА.

Під час місячних сходин Ольга Чмола влаштувала показ вишивання-яворівки, низинки, мережки тощо.

Дарія Завадівська і Роксоляна Пікас підготували показ писання писанок і великодній кошик в публічній школі містечка Чіктовага, а голова Роксоляна Пікас власними силами перевела показ писання писанок в публічній школі на Гренд Айлянд, Н.Й.

В травні, з нагоди золотого ювілею церкви в містечку Дакавана, наш Відділ вислав побажання і закупив 1/4 сторінки в їхній пропам'ятній книзі. Під час сходин Леся Самотовка прочитала доповідь про Лесю Українку. Цю доповідь переслано до "Нашого Життя" для використання.

Під час "Народнього фестивалю" в "Інтернаціональному Інституті" Роксоляна Пікас моделювала заліщицький стрій.

На срібному ювілеї української церкви в Чіктовага Відділ репрезентували Олена Коритник і Марія Іскало. Відділ брав участь в святкуваннях 200-річчя Америки в сусідньому містечку Ланкестер. Голова входила в склад журі, яке вибрало князівну дня, а гурток бандуристів брав участь в концерті.

Голова Р. Пікас збирала підписи на петиціях в справі "Оборони Віри і Церкви в Україні".

В серпні під час "Українсько-Американського Дня" Відділ займався прохачуванням гостей.

У вересні під час зустрічі з кандидатом на сенатора п. Мойнігеном, Відділ репрезентувала Роксоляна Пікас. Оба місцеві Відділи відбули сходи в справі приєднання нових членок, на які прибули організаційна референтка СУА І. Захарко, голова Окружної Управи І. Руснак, і заступниця голови І. Мартинець з Рочестеру. У висліді нарад Роксоляна Пікас вислала сімнадцять листів із закликом вписуватися в членство СУА. На цей заклик прибули чотири нові молоді членки. Є проект створити гуртки, зацікавлені різного роду ручними роботами.

У фестивалі, влаштованому в "Стей Юніверситі Коледж", деякі наші членки моделювали одягу, прикрашену українською вишивкою, а гурток бандуристів заграв кілька пісень. На сходи в листопаді Н. Сайкевич перевела показ розмальовування кераміки. Надіємося продовжувати це діло. В грудні Відділ відбув святочну зустріч в домі М. Макогон. О. Морозе-

вич прочитала про свят-андріївські і свят-вечірні звичаї. В січні, під час проклямації Дня Незалежності Відділ репрезентували О. Коритник і Р. Пікас. Відділ закупив 12 цеглин по 10 дол. і 3 по 25 дол. "Наше Життя" передплатує 16 членок.

За біжучий рік відбуто 2 засідання управи і 10 ширших сходин. Пересічна присутність 13-15 членок. Прибуло 8 нових членок, одна вибула. Сходи відбувалися кожного місяця, за виїмком літніх місяців.

ОКРУГА ПІВДЕННИЙ НЬЮ-ЙОРК

Округа Південний Нью-Йорк є не тільки наймолодшою в організаційній системі СУА, але і найменшою, як скількістю Відділів так і числом членства.

З огляду на далеке віддалення між деякими Відділами, Управа Округи не має змоги стрічатися частіше, як два рази до року. Та все ж таки Управа старається провадити працю, по змозі, листовно чи навіть телефонічно.

12-го вересня 1976 р. відбулася конференція нашої Округи, яка була присвячена організаційним справам СУА. На Конференцію прибула організаційна референтка СУА Ірина Захарко й Оля Платош. На Конференції були дві доповіді — Ірини Захарко "Приєднання нового членства" і Ксені Антипів культурно-освітньої референтки Округи Південного Нью-Йорку, "Як перепроводити цікаво сходи". Доповіді були інтересні інформативні для наших

делегаток. Після доповіді розгорнулася дискусія.

Заходом Окружної Управи організовано прогулянку автобусом до Нью-Йорку, щоб оглянути Музей СУА. Залишені з поїздки гроші передано на Музей разом із щирим привітом і гратуляціями.

Голова Окружної Управи тісно співпрацює з усіма Відділами та гідно репрезентує Округу перед іншими організаціями.

Окружний З'їзд заплановано на 20-го березня 1977 р. в Ютиці.

Дозя Кушнір
голова Окружної Управи

9-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. КНЯГІ-НІ ОЛЬГИ БІНГГАМТОН, Н. Й.

(Звіт за 1976 рік).

Відділ відбув у 1976 році 4 засідання. Відділ числить 14 членок. Пересічна присутність на сходах 5 осіб. Відділ працював у таких ділянках:

1) Суспільна опіка: відвідування хворих по лікарнях та домах, посилення карток та квітів, грошеві зборки.

2) Пропагандивно-освітня: виставка українського мистецтва, та печива на "Байсентеніал Фестивалі" в Арені в Бінггамтон, Н. Й. Показ вишивання та писання писанок. Улаштування українського різдвяного вертепу у Робертсон Меморіал Сентер для Перформінг Артс у Бінггамтон, Н. Й.

3) Виховна: Відділ веде дитячу світличку. Деякі членки висилають гроші на стипендії до Бразилії для українських студентів.

4) Господарська: Відділ уладив 3 випродажі печива. Відділ зложив гроші на фонд будови церкви у Бінггамтон.

Відділ купив два українські прапори до парафіяльної галі.

Стася Жизномирська — голова
Мелянія Кокорудз — секретар

34-ИЙ ВІДДІЛ СУА КОГОВЗ, Н. Й.

(Звіт з діяльності за друге півріччя 1976 року).

Як в першій, так і в другій половині 1976 року 34-ий Відділ був доволі активний.

У весняних місяцях переведено кампанію приєднання нових передплатниць "Нашого Життя".

*Св. Миколай у відвідинах у 9 Відділі Бінггамтон з участю світлички СУА і народньої Рідної Школи.
St. Nicholas visiting Br. 9 in Binghamton.*

В травні організовано поїздки на "Армарок" до Нью-Йорку. Велика кількість членок взяла участь в цій поїздки.

В травні й червні сконцентровано всю увагу, щоб гідно відсвяткувати 100-річчя українського поселення в Америці.

В червні підібрано студента Любомира Поповського на літні курси до Гарварду.

5-го липня членки Відділу, однаково зодягнені взяли участь в параді-марші для відзначення українського поселення в Америці.

Під кінець липня відбувся "Український День" в Коговському Парку. Членки зайнялися кухнею.

12-го вересня делеговано членок на засідання Окружної Ради Південного Нью-Йорку в Трой, Н. Й.

В вересні вислано делегатку Ольгу Коник на святкування 25-літнього ювілею 57-го Відділу СУА в Ютиці.

При кінці вересня відбувся Міжнародний Фестиваль, в якому членки Відділу брали активну участь, займаючись кухнею і мистецькою виставкою. Кожного місяця делегатки Відділу брали участь у сходах, приготівляючись до Фестивалю.

В жовтні відбувся продаж одягу, а прихід з нього призначено на оплату посылки пачок до Бразилії.

В жовтні вислано делегатку на 25-літній ювілей УККА в Вотервліті, Н. Й. і взято участь в поїздки до Українського Музею в Нью-Йорку.

В листопаді відбуто загальні збори, на яких була присутня голова Окружної Управи Півд. Нью-Йорку Дозя Кушнір. По зборах членки і гостя засіли до вечері.

В грудні розпочато дбайливе приготування до "Просфори-Ялинки", яка відбулася 10-го січня 1977 року з програмою, сценкою та традиційними стравами.

Уляна Омеціньська
культурно-освітня референтка

57-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ЮТИКА, Н. Й.

(Хроніка від травня 1976 до лютого 1977 р.)

1976-ий рік був ювілейним роком для 57-го Відділу, бо саме 25 років тому у вересні 1951-го року створено в Ютиці вперше Відділ СУА, який дістав порядкове число 57. Щоб гідно відзначити цю радісну подію, вже від травня започатковано підготовчу працю, створивши Ювілейний Комітет під енергійним головуванням др. Теодозії Савицької. Відділ використав цю нагоду для ширшого ознайомлення української громади Ютики й околиці з працею і цілями Союзу Українок Америки. З тією метою проведено в вересні чотири інтерв'ю на місцевій українській радіо-програмі п-і Готман, даючи вичерпні інформації про загальну працю СУА та докладніше про 57-ий Відділ. Також в рамках ювілейних святкувань улаштовано зустріч Відділу і громадянства з референткою зв'язків СУА Камілею Смородською в неділю 19-го вересня. Зустріч ця була успішна, прибуло багато нечленок СУА, як також мужчин, які з цікавістю вислухали доповіді К. Смородської про "Ролі СУА в Америці і на міжнародній арені". Цього же дня в українській католицькій церкві в Ютиці була відправлена Богослужба в наміренні 57-го Відділу та панахида за померлих членок Відділу. Завершенням ювілейних святкувань був величавий банкет 25-го вересня, на який прибула голова СУА мгр. Іванна Рожанковська, вона ж і перша голова 57-го Відділу. Українське громадянство Ютики й околиці численною участю в бенкеті дало доказ зрозуміння великої громадської праці, яку наш Відділ провадить на терені Ютики. На бенкет прибула Голова Округи Південного Нью-Йорку Дозя Кушнір і багато представниць із Відділів Округи Південного Нью-Йорку (Коговз Вотервліт і Трой), а також Округи Північного Нью-Йорку (Сиракузи, Рочестер і Боффало). На бенкеті відзначено 11 членок, що належать до Відділу від

Срібний ювілей 57 Відд. СУА. Від ліва: д-р Теодозія Савицька — голова ювілейного комітету, мгр. Іванна Рожанковська — голова СУА, Ксеня Антипів — культурно-освітня референтка 57 Відд., Емілія Николаичук — касирка 57 Відд. СУА

Silver Anniversary of Br. 57 in Utica.

25-літній ювілей 57-го Відділу, Ютика. Відзначення членок — піонерок. Від ліва: мгр. Іванна Рожанковська — голова СУА, Анна Кошикар — голова 57 Відділу, відзначені довголітні членки СУА (25 літ) Стефанія Чорна, Ольга Літинська, (почесна членка), Володимира Величко, Осипа Гуцал, Ольга Мельник

25 Anniversary of Br. 57 from Utica, N.Y.

самого його заснування. Для утривалення цієї пам'ятної події др. Т. Савицька опрацювала чепурну двомовну ювілейну книжечку.

В травні Відділ влаштував Свято Матері, і взяв участь в Інтернаціональному Фестивалі, влаштовуючи виставку українського народного мистецтва та продаж печива і українських ужиткових виробів та книжок. В червні Відділ влаштував виставки українського народного мистецтва в чотирьох банках в сусідньому місті Ромі у зв'язку із відзначенням 200-ліття Америки. В липні відбувся успішний літній пікнік для членок Відділу і їхніх родин. В грудні влаштовано Андріївську Зустріч з веселою програмою для членок і родин. Для наших малят влаштовано Свят-Миколаївський Вечір.

Наша постійна виставка українського народного мистецтва, на яку Відділ отримав фонди від America the Beautiful Fund і яка приміщується у місцевій YMCA, дальше втішається великою популярністю. Експонати міняється що якийсь час. В різдвяному часі Відділ взяв участь у "Різдвяній Фантазії", де був показаний український вертеп праці мисткині Слави Геруляк та ялінка, прибрана українськими прикрасами. Влаштовано також різдвяний базар.

Відділ опікується дитячим садочком, який провадить наша членка Євгенія Ликтей.

На перших ширших сходах в 1977 році поставлено регулярно відбувати щомісяця ширші сходи. Також заплановано тісніше співпрацювати із радіо-програмою п-

Учасниці "Зустрічі з громадянством", яку влаштував 57-ий Відділ. Від ліва: Анна Кошикар — голова 57 Відд. СУА, Каміля Смородська — референтка зв'язків СУА, д-р Теодозія Савицька — заступниця голови 57 Відд. і референтка суспільної опіки СУА

"Meeting with the Public" organized by Br. 57.

Готман у формі літературних гутірок чи коротких доповідей з нагоди відповідних святкувань.

Заплановано Свято Героїнь на 26-го лютого ц. р.

Організаційна референтура поставила своїм завданням в цьому році придбати якнайбільше нових членок. Також намічається кампанія придбання нових передплатниць "Нашого Життя".

Ксеня Антипів
пресова референтка

99-ИЙ ВІДДІЛ СУА ВОТЕРВЛІТ, Н. Й.

Праця Відділу була різноманітна. Поза внутрішніми заняттями Відділ тісно співпрацює з іншими організаціями.

Рік 1976 був надзвичайно обтяжений підготовкою до святкувань 200-ліття незалежності Америки і 100-ліття українського поселення в цій країні.

Завершенням цих святкувань була велика парада міста Вотервліт 6-го червня 1976 р., в якій наш Відділ маршував несучи з гордістю прапор СУА. Хоч зливний дощ і віддаль була далека, наші членки з усмішкою закінчили марш, за що одержали оплески і признання.

13-го червня наші членки підсилили 114-ий Відділ в Трой, Н. Й. і разом з ними ішли в поході, несучи прапор СУА, який ми випозичили від Окружної Управи Нью-Йорк, за що сердечно їм дякуємо.

В липні Відділ брав участь у святкуванні 200-ліття незалежності Америки під час Фестивалу Етнічних Груп в столиці нью-йоркського стејту

*Участь 99 Відд. СУА, Вотервліт у параді з нагоди 200-ліття Незалежності Америки
Марія Скалій — несе прапор, Віра Кушнір в суцільському вбранні очолює похід*

Br. 99 from Waterville taking part in the Bicentennial Parade.

Учасники паради з нагоди 200-ліття Американської незалежності 13 червня 1976 р. членки 99-го Відділу з Вотервліт і 114 Відділу з Трой. Голова 99 Відд. Люба Мокій, несе прапор, голова 34 Відд. з Коговз, Євгенія Шанц — несе маленький прапорець.

Participants in the Bicentennial parade — members of Br. 99 from Waterville, Br. 99 from Troy. and Br. 34 from Cohoes.

Олбані, у гарному "Вашінгтон Парку", де ми приготували виставку народного мистецтва, та продаж українських страв і печива.

Хоч був вакаційний час, членки нашого Відділу включилися у святкування 100-ліття українського поселення в Америці. В серпні взяли ми участь в Українському Дні, який відбувся з ініціативи Окружного Комітету УККА Округи Олбані в Українському Парку міста Ковгоз, Н. Й. Це була гарно підготована імпреза, на якій наші громади вшанували всіх старших піонерів.

У вересні відбулася організаційна конференція Округи Південного Нью-Йорку, на яку наш Відділ вислав делегаток.

В тому ж місяці відбувся Міжнародний Фестиваль, в якому ми, як і попередніми роками, брали участь.

Одним з найбільших наших досягнень є зорганізування світлички, яку провадять: Богданна Бережанська і Дозя Кушнір. До світлички є вписаних 8 дітей. Перша лекція почалась 16-го жовтня.

При кінці жовтня відбулась прогулянка автобусами до Нью-Йорку, яку зорганізувала Окружна Управа. Членки нашого Відділу мали змогу відвідати Музей СУА і скласти особисті привіти та GRATULACIЇ організаторкам і адміністрації Музею

Вже другий рік з черги відбувається в нас курс вишивання, який провадять наші членки. Курс відбувається раз у тиждень по дві години.

Відділ був заступлений на 25-літньому ювілеї 57-го Відділу СУА в

Нові членки 99-го Відд. СУА у Вотервліт. Від ліва: сидять Марія Філь, Ірина Скалій, Іванна Віплітс, Наталка Кушнір. Стоять: Люба Кушнір, Марійка Кошикар, Галина Кошикар, Дарія Сп'як

New members of br. 99 in Waterville.

Ютиці і 25-літньому ювілеї місцевого Відділу УККА.

В січні 1977 р. відбулася традиційна Ялинка-Свят-вечір з мистецькою програмою, яку ми щороку справляємо. Помімо великої праці в приготуванні традиційних страв, членки нашого Відділу вважають, що продовження наших традицій для нас повинно бути одним з найбільш

поважних завдань.

У висліді того маємо в 1977 році велику кількість нових членок. Це молоденькі дівчата й одружені жінки, що зрозуміли потребу працювати на користь української громади і яким подобалися ідеї й цілі СУА.

Дозя Кушнір
секретарка

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

4-ий Відділ СУА з глибоким жалем повідомляє членство СУА, що 11 січня 1977 ненадіжно відійшла у вічність за-служена членка нашого Відділу, св. п. Іванна Бенцаль. Про її життєвий шлях та заслуги для СУА, якою була почесною членкою, були вже згадки в "Нашому Житті". Тут хочемо згадати про її працю в нашому Відділі. До нашого Відділу вступила у 1952 році і працювала в різних ділянках. Останньою була заступницею голови і пресовою референткою. Була вона працювотою та жертвенною, одним словом, була душею нашого Відділу, так що її відхід глибоко відчули всі членки Відділу. Була вона делегаткою нашого Відділу до Об'єднаного Комітету Нью-Йорку, де була англо-мовною секретаркою. З нагоди 200-ліття незалежності Америки, Об'єднаний Комітет відзначив її за заслуги для громади.

Сл. п. Іванна Бенцаль була лагідної та веселої вдачі, старалася створювати погідну дружню атмосферу. Впродовж майже 20 літ улаштувала вечори "св. Миколая" для членок і їх дітей, приготівляючи для кожного дарунки, при чому сама виконувала роль св. Миколая.

Ми вдячні їй за труд і працю на суспільній ниві.

З глибоким жалем повідомляємо, що 17-го жовтня 1976 р. померла в Гамілтоні (Канада) довголітня членка 66-го Відділу СУА **Софія Дудкевич Сидорик**.

Покійна народилася 11-го липня 1906 р. в Рудні біля Львова в родині Розалії (Яцишин) й Івана Дудкевичів. Початкову освіту здобула в рідному селі приватно. Виділову школу ім. Шевченка й учительський семінар Василянок закінчила у Львові. Одружилася з Євгеном Н. Сидориком, колишнім старшиною Київських Січових Стрільців. У висліді Другої світової війни прибула до Німеччини, звідкіля переїхала до Нью-Гейвену, Конн. Тут включилася в новостворений Відділ СУА і стала його активною членкою. Завжди працювала в управі Відділу. Жертвенна, працювита, повна по-святі, віддана Церкві й народові. Щедрими жертвами допомагала СУА й іншим установам — УККА, КУК, ФКУ — Гарвард, Патріяршому Фондові і українським видавництвам в Європі й Америці.

Після смерті чоловіка виїхала до Гамілтону до своєї єдиної дочки Тамири Потічної. Померла на серцеву атаку, проживши 70 років.

Нехай канадська земля буде їй легкою!

За управу 66-го Відділу в Нью-Гейвені
Ірина Гриневич
секретарка

Ділимося з членством СУА сумною вісткою, що 23-го листопада 1976 року упокоїлася в Бозі бл. п. **Емілія Музичка**. Покійна понад сорок років належала до 23-го Відділу від початків його заснування.

Покійна народилася 7-го січня 1889 року в Поточанах, Західня Україна. До Дітройту приїхала в 1914 році. Вийшла заміж за Миколу Ласазена, який помер у 1920 році, осиротивши двоє дітей. Вдруге вийшла заміж за Олексу Музичку, що помер у 1952 році, оставивши троє дітей. Діти покінчили вищі школи.

Останнім часом бл. п. Емілія Музичка підупала на здоров'ї. Добра донька Стефанія взяла маму до себе до стейту Індіана й опікувалася нею до кінця життя. Покійна платила членську вкладку до 23-го Відділу в Дітройті, бо бажала вмерти союзянкою.

Марія Честух голова 23-го Відділу прощала бл. п. Емілію Музичку як довголітню добру членку.

Поховано бл. п. Емілію Музичку з церкви св. Івана Хрестителя, якої вона й її чоловік Олекса були членами-піонерами й помагали цю церкву будувати. Похоронні відправи відслужив парох о. монс. Михаїл Бохневич при участі родини, приятелів і членок СУА, які чисельно зійшлися, щоб віддати останню прислугу своїй подрузі.

Сл. п. Іванна Бенцаль на "Свяченім" 4 Відділу у 1976 р. Відліва Анна Кизима, сл. п. Іванна Бенцаль та Софія Серафим.

Хай Всевишній дасть спокій її душі, а земля Вашингтона хай буде їй легкою.

У її пам'ять Відділ зложив 50.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя".

Зофія Серафим голова 4 Відд. СУА

Покійна залишила в глибокому смутку п'ятеро дітей, 15 внуків і три правнуки.

Вічна їй пам'ять!

У пам'ять дорогої Мами донька Стефанія жертвувала 20.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя".

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 24-го грудня 1976 р. упокоїлася в Бозі вдова по Миколі бл. п. **Ольга Лишак**, членка 23-го Відділу СУА в Дітройті, Міч.

Народилася в 1890 р. в Бориславі, повіт Дрогобич. Проживала з своєю сестринкою, яку виховала з малої дитини.

При численній участі членок Покійну з жалем прощала в похоронному заведенні Марія Честух, голова Відділу.

Похоронено бл. п. Ольгу Лишак з церкви св. Михаїла в Дірборн, Міч. Парох о. крилошанин Іван Прокопович в прощальній проповіді гарно висловився про Покійну, як про членку Апостольства Молитви, жертвенну для церкви.

Покійна залишила сестринку Йосифину Чуба з родиною і ближчу та дальшу родину.

Вічна їй пам'ять!

А. Королишин

МАРІЯ ЖИЖКА

Терновий вінець.

Рисунки Ельмири Туркевич

Великий Піст доходив кінця,
вже й Страсний Четвер.

Весна була рання і тепла.
Низько спустив верболіз своє
гілля над річкою Солоненкою, в
прозорій воді якої, як в люстрі,
відбивалися його жовто-зелені
гілочки з пухненькими срібними
бруньками — ранніх гостей весни.

Хутір Солоний, над річкою
Солоненкою, ожив — кожний
порався в садку, в дворі, в хаті, на
леваді, щоб як краще зустрінути
Свята Воскресіння Христового.

Дід Петро ходив по садку. Він
підходив до кожного деревця до
кожного кущика, відтинав своїми
ножичками сухі та непотрібні
гілочки, розглядав бруньки на
гілочках і підраховував овочевий
врожай на літо. Слідом за дідом
ішли малий Сергій та ще менша за
нього Надійка.

Вони не відставали від діда,
ішли за ним і зупинялися там, де
зупинявся їх дідусь. То тут, то там
вітав їх під кущем біленький під-
сніжник, а там у травичці блакитні
проліски і жовтенькі кульбаби.
Гарно було вітатися з квітами, що
зустрічалися їм, як ішли вони
своїми маленькими ніжками за
великими чоботами дідуса. Перед
одним кущем Сергій і Надійка
зупинилися.

"Дідусю, а тут нема квітів,
лише колючки".

Дід Петро сів на ослінчик під
кущем, посадив Сергія на праве
своє коліно, а Надійку на ліве і
сказав:

... "Жив, колись давно,
хлопець маленький в Назареті. В
Його садку квітнув кущ пахучих
рож. Він пильнував цей кущ і ждав
поки всі квіти на ньому роз-
квітнуть. Тоді зібрав Він усіх своїх
друзів і кожному з них, подав по
квітучій рожі. Підійшов до Нього
один із друзів:

"Що Ти робиш? Усі рожі
зірвав... а для Себе жодної не
залишив".

"Беріть усі квіти", Він сказав,
"вони для вас, — для Мене, цей
кущ буде пізніше мати —
колючки"...

Діти повиростали і побачили
пізніше на Його чолі терновий
вінець.

Писанка "Сусідки". Пряшівщина.
Pysanka "Neighbors" Priashiv Region.

... Цей кущ, сказав дідусь
Петро, не має квітів до Великодня
— має лише колючки...

Завтра підемо зі мною до
Плащениці, бо завтра — Страсна
П'ятниця — той день, коли на
голову Христа наділи терновий
вінець.

Ольга Марущак
(Текст і рисунки)

ПРИГОДА В МЕТРО

Ура! Неділя!

Ура! Неділя!

Співав Петрусь, радісно підстрибуючи поруч свого батька.

Вони прямували до акваріюму. Петрусь тримав батька за руку, коли вони спускалися сходами метро.

Акваріюм!

Акваріюм!

Співав Петро.

Акваріюм!

Акваріюм!

Грала музика.

Музика? В Метро?

Так, чоловік, що продавав жетони, грав на флейті. "О, це буде надзвичайний день" — подумав Петрусь. Поїзд швидко підійшов і там було місце біля вікна.

місце біля вікна,

місце біля вікна.

І, пакунок на підлозі.

"Тату, дивись! Хтось залишив на підлозі пакунок: Батько Петруся глянув поверх газети: "Мммм..", відказав він "Ми, віддамо його кондукторові на кінцевій станції.

Кондуктор.

Кондуктор.

Кондуктор.

тук — тук — тук

тук — тук — тук

"Тату, послухай, — щось рухається всередині коробки". "Поїзд рухається", сказав батько Петруся.

тук — тук — тук

тук — тук — тук

Поїзд рухається

Поїзд рухається

тук — тук — тук

тук — тук — тук

На коробці був намальований шотландський солдат.

"Це іграшковий солдат", подумав Петрусь. — "ні, це щось живе". "Це змія", — подумав Петрусь, — "ні, змії тихо себе поводять". "Це крілик", — подумав Петрусь — "ні, крілики тихо себе поводять". "Це кіт"

— подумав Петрусь — "ні, коти м'явчать". "Це собака", — подумав Петрусь — "ні, собаки гавкають."

Петро підвів очі на батька. Потім глянув вниз на коробку, що була на підлозі. Він злегенька штовхнув її ногою.

тук — тук — тук

тук — тук — тук

Повільно він потягнув за мотузку і засунув руку в коробку.

"Ох!"

"Воно вкусило мене,

Воно вкусило мене,

Воно вкусило мене!"

Батько випустив газету з рук і разом вони зазирали до коробки. Всередині щось рухалось. В нього був дзьоб. "Глянь, тату, птах, це — чайка!" "Уявіть собі, чайка в Метро", — промимрив Петрусів батько! "Ми випустимо її з коробки на кінцевій станції.". Тоді він підняв газету і знову почав читати.

Петрусь дивився на темні тіні за вікном поїзда. Коли поїзд виринув з тунелю, він побачив небо,

потім будинок,

потім другий будинок,

потім кілька дерев

і на відстані — океан.

"Ура! кінцева зупинка", вигукнув Петрусь. Поїзд підійшов до станції. Петро з батьком взяли коробку і винесли її на платформу.

тук — тук — тук

тук — тук — тук

тук — тук — тук

тук — тук — тук

Петрусь відкрив коробку, але ніщо не показалося. Обережно він перекинув коробку на бік і ... звідти вийшов пінгвін!

"Уявіть собі, пінгвін в метро", — промимрив Петрусів батько. "Ми віднесемо його до будиночку для пінгвінів в акваріюмі. "До акваріюму? О, ні, тату, будь ласка, можна мені його додому?"

Хтось штовхнув Петруся.

"На поміч, на поміч!" скрикнула якась леді.

"Що це біжить через всю платформу?" — запитав якийсь чоловік..

"З собаками не дозволяється в метро", крикнув кондуктор.

"Будь ласка, тату, можна взяти його додому?"

"Ні, ми беремо його до акваріюму", — сказав Петрусів батько.

"Там він знайде друзів і хорошу домівку".

Отже сьогодні, в Пінгвіначому Басейні в акваріюмі ви побачите маленьку вивіску з написом:

"Тут мешкає Пінгвін Петрусь!"

Замість квітів

Замість квітів на могилу бл. п. **Теофіла Пашковського**, вуйка голови 43 Відділу СУА пані Ірени Мамчин, складаємо 10. — на Запасний Фонд журналу "Наше Життя".

43 Відділ СУА
Філадельфія

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Петра Гнатюка**, брата членки 63-го Відділу СУА Катрусі Савка-Іванчук складаємо 5.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" а родині висловлюємо глибоке співчуття

Управа і членки 63 Відділу СУА

Замість квітів на могилу бл. п. **Зенона Пиндуса**, брата нашої членки Мирослави Солук, складаємо 10.00 дол. цеглину на Музей СУА.

93 Відділ СУА в Гартфордї

Замість квітів на могилу бл. п. **Бабці — Михайлини Чайковської** зложили на Запасний Фонд "Нашого Життя": 115.00 дол. В тому: Зенон і Христина Дольницькі 25. — дол.

Зенон і Людмила Чайківські 20.- дол.
По 10 дол: Іван і Марія Галій, Наталія Даниленко, Олена Шиприкевич, Марія Татарська, Марія Романець.

По 5.-дол.: Анна Заброцька, Ліда Артимів, Ярослав Кравчук, Теодор і Марія Угорчак.

В першу річницю смерті бл. п. **Миросі Вовкодав**, складаємо на Музей СУА 50.00 дол.

Софія і др. Ярослав Рожанковські

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Осипа Зеновія Стефанишина** зложили 50.00 дол. на Музей СУА в Нью-Йорку

Я. О. Площанські 20.00 дол.
Ю.М. Руськевич 20.00 дол.
М.А. Келер 10.00 дол.

В 3-тю річницю смерті мого **Найдоржчого і Незабутнього** мужа та в 1-шу річницю трагічної смерті моєї тети **д-р Туни Надрага** складаю 100.00 дол. на стипендійний фонд в Бразилії

Люба Мосевич

В пам'ять недавно померлої мами бл. п. **Анни Кизими** складаю 25.00 дол. цеглину на Музей

Син Микола Кизима

В пам'ять бл. п. д-ра Бориса Ржепецького складаємо 25.00 дол. на Український Музей.

Іза і Богдан Болярські

Замість квітів в третю річницю смерті моєї **найдоржчої Мами Ольги з Круп-**

ських Індра жертвую 20.00 дол. на пресовий фонд "Нашого Життя".

Ліда Колодчин
членка 76 Відд., Воррен, Міч.

Замість квітів на могилу Шановної Пані **Михайлини Чайковської**, пересилаю 20.- дол. на пресовий фонд "Нашого Життя"

Марія Козак
Дітройт (членка 63 Від. СУА)

Замість квітів на могилу бл. п. **Іванни Бенцаль** членки 4 Відділу СУА, складаю 15.00 на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Ольга Курочка
членка 4 Відділу СУА

Замість квітів на могилу односельчанки **Евгенії Шарван**, складаю 15.00 дол. на Український Музей і 10.00 дол. на стипендійну акцію в Бразилії

Ольга Павлів
Коговз, Н. Й.

Замість квітів на могилу бл. п. Бабці — **Михайлини Чайковської**, матері нашої членки п-ї Александри Яцкевич та Бабусі наших членок пань Марти Тарнавської і Христини Дольницької, складаємо 10.- дол. на Запасний Фонд

РІЧНІ ЗБОРИ

І-ИЙ ВІДДІЛ СУА НЬЮ-ЙОРК, Н. Й.

Загальні річні збори відбулися 11-го грудня 1976 р. у приватності голови Окружної Управи Марії Томоруг.

До нової управи ввійшли:

Леся О. Гой — голова, Михайлина Баран — заступниця голови, Марія Мотиль і Павліна Смеречинська — протоколярні секретарки, Віра Шуль — кореспонденційна секретарка, Стефанія Гуменюк — касирка.

Референтки:

Лідія Магун і Людмила Костюк — культурно-освітні, Галя Дармограй, Михайлина Книш і Осипа Дудинська — суспільної опіки, Марія Андрушків — виховна, Михайлина Баран — пресова, Наталія Валько — організаційна, Марія Мотиль — зв'язків, Наталія Гаврилук — мистецтва, Анна Серант і Анна Натина — імпрезові, Катерина Папуга — базарова, Параскевія Брожина, Соня Вацик, Евдокія Криль і Анна Ралюх — господарські. Наталія Валько — делегатка до Об'єднаного Комітету.

Контрольна Комісія:

Оля Сливка — голова, Катерина Папуга, Евгения Чума, Евгения Вацик, Ярослава Костирка — члени.

Нашого Життя. Родині висловлюємо щире співчуття.

43 Відділ СУА
в Філадельфії

В першу річницю смерті бл. п. **Христини Мацілінської** складаю 10.00 дол. на пресовий фонд "Нашого Життя"

Юстина Козак
членка 63 Відд. СУА

В першу болючу річницю серти могого **незабутнього** мужа бл. п. **Левка Гусака** 10 дол. (цеглина) на Музей СУА через 24-тий Відділ в Елизабеті пересилає

дружина Слава з Родиною.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. полк. **армії УНР Олександра Узонова**, складаємо 10.00 дол. на Музей СУА. Нашій кумі Зінаїді і доні Алі висловлюємо найщиріші співчуття.

Ольга і Каркадій Трачук

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **інж. Йосифа Гурського** складаю 5.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Дружині Марії і дітям складаю щире співчуття.

Леонтина Галяженко, Дітройт

По закінченні річних зборів нововибрана голова Леся Гой відзначила срібною відзнакою довголітню членку Відділу Катерину Папугу та побажала їй ще довгих років праці для СУА.

Михайлина Баран
пресова референтка

16-ИЙ ВІДДІЛ СУА МІННЕАПОЛІС — СТ. ПОЛ.

Річні загальні збори відбулися 6-го лютого 1977 року. Склад нової управи такий: Мирослава Петришак — голова, Ольга Гамота — заступниця голови, Ірена Плювак — секретар, Теодозія Остап — касир. Референтки: Ольга Луцик — культурно-освітня, Катерина Гуцал — пресова, Олена Бенцаль-Карп'як — імпрезова, Марія Процай — мистецька, Олена Романовська — суспільної опіки, Анна Бучек і Степанія Гайнус — господарські.

Контрольна Комісія: Лідія Козак — голова, Олена Березюк і Дарія Буцак — члени.

На зборах винесено рішення подбати про: приріст членства, збагачування експонатами Українського Музею, продовжування допомогової акції, тіснішу співпрацю з українськими політичними й суспільно-громадськими організаціями.

Мирослава Петришак Ірина Плювак
голова секретар

20-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. О. ТЕЛІГИ, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Річні збори Відділу відбулися 7-го березня 1977 р.

Предсідницею зборів була Л. Дяченко, секретаркою др. Н. Пазуняк.

Представницею Округної Управи була Н. Даниленко.

Нову управу вибрано в такому складі: Марія Галій-голова, др. Наталія Пазуняк-заступниця, Євгенія Новаківська-секретарка, Мирослава Прокіпович-касірка.

Референтки: Ірена Казанівська і Марія Лупань-організаційні, Клавдія Гош-культурно-освітня, Анна Літинська-імпрезова, Марія Харина-пресова, Анна Борис і Олена Ощипко-суспільної опіки, Марія Мазяр-господарська.

Контрольна Комісія: Ярослава Збир-Лободич-голова, Лідія Бурачинська і Володимир Ценко-члени.

21-ИЙ ВІДДІЛ СУА БРУКЛІН Н.Й.

Річні загальні збори Відділу відбулися 30. січня, ц. р. Делегаткою Округної Управи була Л. Магун.

Після нарад вибрано нову управу в такому складі: Емілія Ройовська — голова; Оля Подисовська — заступниця голови; Марія Рейнарович — секретарка. Референтки: Магдалена Жежелевська — пресова і суспільної опіки; Оля Подисовська — організаційна; Марія Рейнарович — культурно-освітня; Марія Круг, Параскевія Козяк, Марія Буліч — господарські.

До Контрольної Комісії увійшли: Марія Михайлів — голова; Стефанія Слюсар і Марія Гусаківська — члени.

Магдалена Жежелевська
пресова референтка

41-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Річні збори відбулися 23-го січня в домі СУА. На збори прибула делегатка Округної Управи Ірена Качанівська. Повстанням з місць і однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять померлої Почесної Голови СУА Олени Лотоцької та всіх померлих членок Відділу.

Відділ нараховує 16 членок. З них почесними є: Ангела Банах, Ярослава Галан, Марія Савчин.

Нова перевибрана управа Відділу: Голова — Мирослава Белей, заступниця голови і секретарка — Ната-

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити неввічливих і образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10-1 і по полудні від 3-6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646. Адреса: 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003

лія Вайда, касирка — Ірена Гельо. Референтки: організаційна — Віра Савчин, господарська — Ольга Дзюндзя, культурно-освітня — Марія Ганіна, суспільної опіки — Анна Дзівак, пресова референтка — Галина Бадудляк. Контрольна Комісія: — голова: Марія Ганіна, членки: Іванка Тимчук і Ольга Ковальчук.

Галина Бадудляк
пресова референтка

66-ИЙ ВІДДІЛ СУА, НЬЮ-ГЕЙВЕН, КОНН.

Річні загальні збори відбулися 13-го лютого 1977 р. Склад нової управи: В. Гусак — голова, О. Кизик — заступниця голови, С. Яхницька — секретарка, О. Томоруг — касирка, Л. Козюпа — фінансова секретарка. Референтки: Н. Лозинська — культурно-освітня, І. Телюк і С. Де Франко — суспільної опіки, С. Данко і А. Гузан — господарські, М. Гіжа — зв'язків.

Контрольна Комісія: І. Гриневиц — голова, М. Снігурович і М. Рудницька — члени.

71-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ДЖЕРЗІ СІТІ, Н.Дж.

Загальні збори Відділу відбулися 6-го лютого 1977 р. в присутності 24-ох членок. Зборами провела Євгенія Рубчак, секретарювала Ірина Качмарська.

До нової управи увійшли: Галина Білик — голова, Дарія Кравченко заступниця голови, Стефанія Штомпіль — секретарка, Галина Гаврилук — касирка. Референтки: Ніна Ковбаснюк — організаційна, Євгенія Рубчак — культурно-освітня й імпрезова, Катерина Коць — пресова, Анна Вішка й Параскевія Шеремета — суспільної опіки, Христина Кахнич — господарська, Ірина Матейко — зв'язків. Контрольна Комісія: Ірина Качмарська — голова, Клавдія Салюк і Іванна Голинська — членки. Вільні члени: Дарія Яременко, Анна Карий, Юлія Демченко, Стефанія Білоус, Катерина Вірт, Ольга Доманська, Анна Гайдук.

Катерина Коць
пресова референтка

78-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. О. СТЕПАНІВ, ВАШІНГТОН, Д. К.

Річні загальні збори Відділу відбулися 13-го лютого 1977 р. в присутності голови Округної Управи Л. Дяченко. До нової управи увійшли: М. Терлецька — голова, О. Лев — заступниця голови, М. Скасків — секретарка, М. Кормелюк — касирка. Референтки: З. Луцька — організаційна, К. Кузьмич — культурно-освітня й імпрезова, М. Слоневська — зовнішніх зв'язків, С. Дячок і Т. Царик — суспільної опіки, М. Базарко — виховна, Х. Пацлавська — пресова, Т. Вітковицька й Л. Ярославич — господарські, Б. Гелета, Т. Демчук, Р. Ставнича — вільні члени. Контрольна Комісія: Н. Захарченко, Х. Громоцька, А. Маєвська. Номінаційна Комісія: Р. Яримович, О. Новосівська, Л. Білоус.

Христя Пацлавська
пресова референтка

90-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. О. СТЕПАНІВ, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Річні загальні збори відбулися 14-го грудня 1976 року в приватності заступниці голови Округної Управи Стефанії Кохановської. Зборами провела Теофіля Мельничук. Секретаркою була Віра Кліш.

До управи вибрано: Дарія Шуст — голова, Марія Чижович — заступниця голови, Оксана Фаріон — секретарка, Олександра Мацьків — касирка. Референтки: Віра Кліш — організаційна, Стефанія Жмуркевич — культурно-освітня, Христя Сенік — пресова, Теофіля Мельничук — імпрезова, Христина Лазор — мистецька і зв'язків, Калина Козак — суспільної опіки, Марія Чижович — господарська.

Контрольна Комісія: Марія Мазур — голова, Надія Лучанко і Наталія Даниленко — члени.

Христя Т. Сенік
пресова референтка

КАЛЕНДАРЕЦЬ СУА

КВІТЕНЬ

100-ий ВІДДІЛ СУА, КАРТЕРЕТ, Н.ДЖ.

Річні загальні збори відбулися 5-го грудня 1976 р. в присутності голови Окружної Управи Олі Гнатейко.

Склад нововибраної управи: Юлія Гнатовська — голова, Іванна Рачинська — заступниця голови, Марія Васічко — секретарка, Юлія Дитиняк — касирка.

Референтки: Євгенія Федак — організаційна, Євгенія Шевчик, Роза Терещівська, Катерина Брус — суспільної опіки.

Контрольна Комісія: Оріся Шечанько, Роза Коніо й Ярослава Ткачик.

Марія Васічко
секретарка зборів

103-ІЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ, ГЕМПСТЕД, Н.Й.

Річні загальні збори відбулися 7-го лютого 1977 року. Вибрано такий склад управи: Ольга Курчак — голова, Параскевія Шпачинська — заступниця голови, культурно-освітня референтка і зв'язків, Ірина Копистянська — касирка, референтки: Христина Подолук — імпредова, Марія Жеграй — організаційна; господарські; Стефанія Саґата — голова, Ганя Пищимуха й Оріся Дацків — члени; суспільної опіки: Теодозія Козловська — голова, Стефанія Маланчук і Євгенія Кульпака — члени.

Контрольна Комісія: Іванна Солтис — голова, Євгенія Квозко і Віра Погорецька — члени.

Ольга Курчак
голова

104 Відділ СУА Н.Й.

Річні загальні збори відбулися 16-го січня 1977 р. У зборах взяла участь М. Баран, організаційна референтка Окружної Управи в Н.Й.

Нова управа уконституувалася в такому складі: Уляна Стельмах — голова, Марійка Цимбаліста — заступниця

1-3-го Виставка картин Андрія Коваленка

3-го Передвеликодній базар

3-го Передвеликодня продаж солодкого і пасок

3 і 7-го Великий базар

16-го Свячене з доповіддю Л. Волинець "Великоднє пєчиво" і С. Геруляк "Веснянки" — музична ілюстрація спів — бандура Л. Туркевич і В. Шкрет

17-го Свячене

23-го Забава для дітей і молоді

24-го День жінки-героїні

24-го Свячене з доповіддю М. Рейнарович (культ.-освітньої референтки) "Великодні звичаї в Україні"

30-го 25-літній ювілей

29 Відд. Чікаґо

21 Відд. Бруклін Н.Й.

47 Відд. Рочестер

89 Відд. Кергонксон

64 Відд. Н.Й.

4 Відд. Н.Й.

89 Відд. Кергонксон

17 Відд. Маямі

21 Відд. Бруклін

47 Відд. Рочестер

ТРАВЕНЬ

1-го Авторський вечір письменниці Любови Коленської

6-8-го Виставка картин Я. Плавюка

15-го "Вишивана забава" для дітей з участю "Садочка казок"

22-го "День Матері"

89 Відд. Кергонксон

29 Відд. Чікаґо

29 Відд. Чікаґо

21 Відд. Бруклін

ЧЕРВЕНЬ

12-го "День Батька"

12-го Градуаційна зустріч студенток середніх шкіл з громадянством

18-го 100-ліття народження Ганни Совачевої (У. Любавич)

19-го Виставка вишивок Мирослави Стахів

19-го "День Батька" — прогулька-пікнік з програмою

4 Відд. Н.Й.

47 Відд. Рочестер

64 Відд. Н.Й.

89 Відд. Кергонксон

21 Відд. Бруклін

голови, Оксана Куйбіда — секретарка, Стефанія Савка — касирка. Референтки: Геня Чорній — організаційна, Маріянна Кадиляк — імпредова, Линда Ларсен — культурно-освітня, Марійка Цимбаліста — суспільної опіки, Оксана Куйбіда — пресова. Контрольну Комісію очолила Оксана Байко.

Після закриття зборів відбулися короткі сходи.

Оксана Куйбіда
пресова референтка

115-ий ВІДДІЛ СУА, БАЛТІМОР, МЕР.

Річні загальні збори Відділу відбулися 16-го січня 1977 року. Делеґат-

кою Окружної Управи була Наталія Даниленко.

Нову управу вибрано в такому складі: Люба Книш — голова, Таїса Корж — заступниця голови, Оксана Палійчук — секретарка, Марійка Поліщук — касирка.

Референтки: Юстина Чапельська — організаційна, Марійка Уляновська — культурно-освітня, Оксана Чорна — пресова, Геня Сідик — виховна, Марія Котик — зв'язків, Марійка Стиг — господарська.

Контрольна Комісія: Ліда Чумак — голова, Ірена Траска й Таня Хархаліс — члени.

Марійка Улянович
секретарка зборів